

Előfizetési díj:
 Egész évre . . . 10 K — f.
 Fél évre . . . 5 K — f.
 Negyed évre . . . 2 K 50 f.
 Egyes szám ára 20 fillér.

Hirdetmények:
 3 hasábos petitsor egyszer
 18 fillér, többszöri hirtetésnél 14 fillér.

ZALAMEGYE

A lap
 szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez (Wlassics-utca 25. sz.), az anyagi részét illető közlemények pedig a kiadóhivatalhoz (Ujváros-utca 25. sz.) küldendők.

Kéziratokat
 nem küldünk vissza.

ZALAVÁRMEGYEI HIRLAP

politikai, társadalmi, közművelődési és gazdasági hetilap.

Megjelenik minden vasárnap reggel.

A pénzüzetek hivatása.

Azt hiszem, senki sem állítja, hogy Magyarországon még mindig nincs elég takarékpénztár és bank. Sőt határozottan túltermelésünk van. A takarékpénztárak szaporodása rendes közgazdasági viszonyok között tökélséget jelent s a vállalkozási kedvet fokozza. Rendes körülmények között a pénzüzeteknek is részt kell venniük oly ipari vállalkozásokban, amelyek a közgazdasági viszonyokra fejlesztőleg hatnak, mert csak a nemzet közgazdasági érdekeinek szolgálata ad létjogot a pénzüzeteknek.

Nem tagadhatja senki, hogy a vidéki takarékpénztárak nagy szolgálatokat tettek abban az időben, amikor érdemek szerzésére elég volt a hiteligenyek kielégítése, vagy csak közvetítése. A mai válságos időkben, amikor az egész nemzet gazdasági válságban sorvad, más szerepkört is be kellene tölteni a pénzüzeteknek: a pangás megszüntetésére kellene törekedniük.

A vidéki takarékpénztárak teljesen visz-

szavonulnak a közgazdasági munkálkodástól, pedig a hazai gazdasági viszonyok fejlesztése, művelése kizárólag tőlük függ.

Csakis ők szüntethetik meg a jelenlegi pangást; ők lendíthetnek a sorvadásnak, pusztulásnak induló ipari mozgalmon.

A bank és pénzüzeteknek sokkal magasabb céljai is vannak, mint a pénz és hitelműveletek. Az ő kezükben fonódnak össze a közgazdasági élet szálai, bennük képződik a gépont, éltető vérrel ők látják el az egészséges gazdasági életet.

Ha figyelemmel kísérjük a vidéki pénzüzetek évi jelentéseit, sajnosan tapasztalhatjuk, működésük milyen egyoldalú. Közgazdasági bajaink iránt nagyon is passzív viselkednek.

A gyárak alapításától való tartózkodásuk még érthető dolog, de nemcsak gyárak, ipari vállalatok alapításán mulik a gazdasági élet fejlődése. Sok eszme, nagy tér van még nyitva a hasznos működés előtt.

Mindenki tudja, mily szánalmas, elhagyott állapotban vannak vidéki városaink. Hány vidéki városban nincs es-

tornázás, vízvezeték. Százával lehetne nagy községeket elősorolni, melyeknek világítása nyomoruságos vagy egyáltalán semmi.

Vízvezetékek, csatornák kiépítése, világítási telepek felállítása az általános munkanélküliség legjobb, legegyszerűbb megoldása.

Különös, sőt vétkes mulasztás, hogy pénzüzeteink közönyössége folytán évtizedek óta külföldi tőke özönlik be hazánk légszuszgyárak felállítására. Csaknem minden légszusz világítási vállalat külföldiek kezében van. Világítási üzemek berendezése nincs esélyekhez kötve. A fogyasztás mérve — a rendelkezésre álló statisztikai adatok alapján — pontosan kiszámítható. A telepengedélyek évtizedekre biztosítják az üzem produktivitását, teljesen kizárják az esetleges versenyüzemek létesítését.

A vállalkozási kedvet és hajlamot nagyon lohasztja a közigazgatás nehézkes mozgása, amely akadályokat gördít új intézmények létesítése elé.

A statisztika elvitathatatlan adatokkal igazolja, hogy hazánk az egészségügyi be-

TÁRCA.

Bolondok napján.

Hushagyó kedd volt. Loes poes, esunya idő. Az aszfalton folyik a víz, az utcák ködösek s a járókelők olyan kedvetlenek, mogorvák mint az időjárás. Pedig farsang utolsó napja van, a bolondok ünnepe. De a nagy városban nem látzik meg a farsangi hangulat.

Kis városban ünnep számba megy a hushagyó kedd. A mi kis városkánkban hushagyó kedden az iparos nagy pénzért nem nyult a szerszámjához, a hivatalok tántogtak az ürességtől.

Hiába! Kis városi ember maradtam én mégis. Nehéz a toll, nem izlik a munka. Nem tudok dolgozni. Felesaptam a cylinderemet, kimentem az utcákra kóborolni. De nem találtam sehhol sem egy kis farsangi hangulatot.

Lábaim szinte öntudatlanul vittek át a láncidőn, az alaguton, egy kis budai utcába, amelynek a végén volt egy eldugott koresma, ahol szép asszony mérte a jó bort s ahova össze szoktunk gyülekezni egy kis búfelejtésre.

A kompánia régi, vidékről betelepült tagjai mind ott ültek már az extrában és ittak. Szorgalmasan ittak és rettenetesen kacagtak.

Egy potrohos, recsegő hangú öreges ur vitte a tónust.

Mikor beléptem, felordított az egész társaság,

mintha ötszáz zulukaffer hareba induló esatkiáltása lett volna.

— Megjött . . . Éljen . . .

A potrohos vörös urat nem ismertem. Bemutatkoztam tehát, amint illik. A vörös elkacagta magát.

— Ni ni, domine fráter, hát maga meg se ismeri a gazdáját. Kuttya egye meg a máját.

Amint jobban szemügyre vettem a vendéget, felismertem benne Joó Gábor ügyvéd urat, akinél Karakó-Nyomoródon két kemény esztendőt huztam ki „audiát“ minőségben.

Mert hiába vitatja Eötvös Károly, hogy ő volt az utolsó patvarista. Én huszonöt esztendővel ő utánna még mindig audiát voltam Karakó-Nyomoródon, Joó Gábor hites ügyvéd ur oldala mellett.

Az öreg magánál nagyobb jogtudóst nem ismert s rendületlen híve volt a patriarehális hagyományoknak. A segédjét »Audiát«-nak titulálta és megkövetelte a pipatisztogatást, borfejtést, kabátfeladást. Amellett rendkívül jó ember volt. A patvaristát mindennel ellátta; tanácsot adott bőven, de rettenetes rosszul fizetett. Azt tartotta, hogy fiatal embernek nem való a pénz.

Nagyon örültünk a találkozásnak. Az öreg annak idején, mikor még nála fogyasztottam a papirost, megszeretett és sok mindenféle titkát elárulta. Szeretett tekintélyes arcot vágni, pedig a tekintély alapfeltételei teljesen hiányoztak az egyéniségéből. Igazi bohém természetét

azonban kevés ember előtt árulta el, mert sehogysem illet volna a karakó-nyomoródi első fiskáliszhoz, a takarékpénztár igazgatójához, sok mindenféle egylet elnökéhez.

Én azonban alaposan ismertem a principálisomat; tudtam a gyengéit, s nem sokat adtam a tekintélyes arekifejzéseire.

Mikor így évek múltán a budai kiskoresmában találkoztunk, szinte megrohantak az emlékek. Oda ültem az öreg mellé s elkezdtek a multat emlegetni.

— Hát ez hogy is volt csak? Mit csinálnak mos Karakó-Nyomoródon? Van-e ma is nagy álarcos bál?

Ad vocem „álarcos bál.“

— Ma hat esztendeje is hatalmasan be voltunk durrantva. Az volt még csak a mulatság.

Joó Gábor laposat mosolygott, belebámult a levegőbe, azután nagyot csettintett a nyelvvel.

— Haj, haj! Még ma sem tudom, ki volt az a kis fruska. Hallja Audiát, most már elárulhatná.

— Ha tudnám.

Az öreg nagyot ütött az öklével az asztalra boszuságában. A kompánia kíváncsisága felébredt, el kellett mesélnem az esetet apróra.

Hát ugy volt, hogy ma hat esztendeje is hushagyó kedd volt.

Délután szorgalmasan körmöltünk az irodában a principálissal. Az irnok természetesen nem jött be. Fánkot süttött a felesége, egy paraszt

rendezések tekintetében fél századdal elmaradt a külföld mögött.

Nagyon tévednek a városi urak, ha azt hiszik, hogy néhány száz méter aszfaltjárda a várost már modern metropolissá avatja.

Olyan várost is ismerünk, ahol busásan arat a külföldi aszfalttársaság, ellenben vízvezetékre, csatornázásra nincs pénz. Az ivóvíz azután tele van bacillussal, nyavalyával.

Tessék elképzelni, hogyha minden város felállítana egy világítási telepet, vízvezeték, ha minden város kiépítené a csatornákat, hány ezer ember találna munkát?

A munkás jóléte visszahatván az iparra, kereskedelemre és mezőgazdaságra, az általános közgazdasági helyzet is megjavulna.

E kérdések megoldása, keresztülvitele első sorban a pénzintézetek feladatát képezi.

A pénzintézetek igazgatóságában bennülnek a városok matodorjai. Ami egy idegen vállalkozónak elháríthatlan nehézségekbe ütközik, az nekik könnyen megoldható kérdés. Barátságos érintkezés közben nyélbe üthetik a legnagyobb vállalatokat. Ne bízzák tehát az építkezést idegenekre. Foglalkoztassák a város fiait, lakosságát, munkásait.

Az egészségügyi telepek felállítása nem igényel nagy tőkét s bebizonyított dolog, hogy az enemi vállalatok elég tisztességesen jövedelmeznek. Ha ezek felállítása nem volna jövedelmező, nem önzöltek volna be hazánkba az ezekkel üzérkedő tőkepénzesek.

A vidék irigylő a főváros fejlődését s zokon veszi a centralizáló politikát. A neheztelés jogos és indokolt. De ha városaink emelkedését és felvirágzását óhajtjuk, nekünk vidékieknek kell első sorban arra

törekednünk, hogy az itt lakás kellemes és egészséges legyen.

Sok vidéki város a fürdőt csak hirtől ismeri. A külföldinek furcsa látvány egy petróleummal világított város. Ez magyar specialitás, különösen ha a kalendárium holdtöltét jelez, mert ilyenkor még a kőolaj világa sem pilácsol.

A pénzintézetek ne panaszkodjanak a rossz viszonyok miatt. Akinek pénze van, annak módja van.

A vállalkozás munkát, a munka jólétet teremt.

A pénz és hitelintézetek pedig lássák be évtizedes mulasztásukat, szakítsanak a hitelműveletek egyoldalú üzésével, mert csak ők egyedül képesek a munkanélküliséget megszüntetni, az ipari pangásnak gátat vetni s a vidéki városokat felemelni.

Ingyen kenyérre, alamizsnára még nem szorultunk; munka kell az életerős iparos és munkás osztálynak.

Munka lehetne elég, pénz is van a hitelintézetek trezorjaiban, csak tessék azt okkal-móddal befektetni.

Dr. István Vilmos szombathelyi püspök installációja.

Ritka ünnepség közt folyt le folyó hó 16-án Szombathelyen dr. István Vilmos szombathelyi megyés püspöknek az installációja.

Pont 9 órakor jött a megyés püspök fogatán a székesegyházba, melynek ajtajánál a papság fogadta s bevonuláskor a kispapok énekkara az »Ecce Sacerdos magnus«-t énekelte.

A bevonulás után dr. Stegmüller Károly káptalani helynök felolvasta a királyi kinevezési okmányt, a megerősítésről szóló és a püspökhöz, a székeskáptalanhoz, a papsághoz s a hívekhez intézett pápai bullákat, mely után a káptalani helynök üdvözlő beszédet intézett a püspökhöz. Ezt követte a püspöknek a papsághoz intézett beszéde, mely után fogadta a papság hódolatát.

kliens meg hozott neki a minap egy fertály akó savankát; el nem mozdul tehát az asztal mellől, míg a székről le nem esik.

A principális rettenetes morózus volt.

— Domine fráter — szolt át hozzám — maga bizonyosan elmegy ma az álarcos bálba.

— Nem én.

— Az én fiatal koromban nagy divat volt az.

— Divatnak most is divat, hanem a bankó multa a divatját.

— Nincs pénze? — Olyan hangon kérdezte ezt a princei, mintha örült volna az én szegénységemnek.

— Tud rá talán esetet a principális ur, mikor nekem pénzem is volt? vágtam vissza bosszusan, értésére akarván adni, hogy havi 35 pengőből nem lehet sokat élire rakni.

Az öreg felkelt az asztaltól, egypárszor végigsétált a szobát, azután jóízűen mosolygott.

— Hát domine fráter — folytatta tovább, eszeljen ki valamit, hogy elszökhessünk hazulról. Elmegyünk az álarcos bálba. A költséget állom.

Tudni való, hogy Joó Gábor urnak a második felesége gyönyörűsége cukros kis asszonyka volt, de az urának nem sok szabadságot engedett. A fiskális ur pedig szerette a jó bort, meg a mulatságot, szeretett volna már egyszer kirugni a hámból.

Én természetesen hamarosan készen voltam a

haditervvel. Elszaladtam a póstára, hoztam egy közönséges táviratlapot és hamisítottam a principális nevére egy sürgönyt, amelyben gróf D. a leggazdagabb kliensünk hivatja végrendelet csinálás okából. Mikor készen voltunk a hamisítással, elmentünk sétálni. Én a legelső utcasaroknál visszafordultam és rohantam egyenesen ónagyságához.

— Hol a principális ur? Az Isten szerelmére hol van az ügyvéd ur?

A nagyságos asszony természetesen nagyon érdeklődött a sürgős ügy iránt — melyik asszony nem érdeklődött volna — és mikor felvilágosítottam, hogy miről van szó, azonnal mozgósított minden cselédet az ur megkeresése végett.

Karakó-Nyomoród nem nagy város, meg különben is össze voltunk beszélve, én tehát leghamarább megtaláltam a principálisomat a takarékpénztár kapuja alatt, ahol várta a sikert. Loholtunk haza. Joó Gábor urnak az arca kipirosodott a nagy izgalomtól. Gyorsan bepakkoltunk egy pár aktát, ruhaneműt és hogy a vonatról le ne küssünk, rohantunk — az én lakásomra. Itt azután felöltöztettük a principalist töröknek. Az ágyterítő, a törülköző kendő, a függöny, meg egy zöld képviselőválasztási zászló mind szerepet kapott a toiletteben. Ugy nézett ki a principális ur, mintha egyenesen a Bosporus partjáról jött volna. Gömbölyű hasán megfeszült az öv, amelybe egy nagy csibukszárat és egy konyhakést dugtam, a turbán mellett tükrös bross által szorított

Majd Horváth István szombathelyi prépost-plébános a szószekekre ment s onnan olvasta fel a templomot szorongásig megtöltött közönség előtt a püspöknek egyházmegyéje híveihez intézett beszédét, melyben a híveket az alázatosság, a türelem, a szeretet erényeinek gyakorlására hívja fel.

Ezt követte a Te Deum, mely után az új püspök fényes segédlet mellett nagy misét pontifikált, végül pedig apostoli áldását adta az egybegyűlt hívekre.

Mise végeztével a papság kikísérte a templomból; utána vonultak ki a világi küldöttségek is, amelyek az egyházi ünnepély lefolyása alatt a szentélyben foglaltak helyet.

Az ünnepség befejeztével fogadta a megyés püspök a küldöttségeket; első sorban a *kath. papságot*, melynek nevében dr. Stegmüller Károly pápai praelatus, káptalani helynök üdvözölte a püspököt, aki szeretetteljesen válaszolt az üdvözlő szavakra.

Ezután a *premontrei kanonokrend* tagjai tisztelegtek dr. Kuncz Adolf esornai és dr. Takács Menyhért jászóvári prépostok vezetése mellett.

Népes küldöttség volt *Vasvármegye küldöttsége Reiszig* Ede főispán vezetése alatt, aki üdvözlő beszéde kapcsán átnyújtotta a vármegye törvényhatósági bizottsági közgyűlésének az üdvözlő iratát is.

Zalavármegye küldöttségét dr. Jankovich László gróf főispán vezette; a küldöttségben részt vettek *Csertán* Károly alispán, dr. *Ruzsicska* Kálmán kir. tanácsos, vármegyei tanfelügyelő, dr. *Háry* István vármegyei t. főorvos, *Thassy* Kristóf vármegyei t. főügyész, *Thassy* Lajos zalaegerszegi járási főszolgabíró, *Deák* Mihály, *Farkas* Gábor, *Hangay* Géza, *Isoó* Ferenc, *Königsmayer* János, *Szily* Dezső törvényhatósági bizottsági tagok, *Medgyesi* Lajos zalaegerszegi áll. főgymnasiumi igazgató.

Ezt követte *Szombathely* város küldöttsége *Éhen* Gyula polgármester vezetése alatt; majd a Szombathelyen állomásozó *11. huszárezred* és *83. gyalogzászlóalj* törzstisztjei lovag *Scheibenhof* huszárezredes vezetése alatt.

Ezután fogadta a megyés püspök *Zalaegerszeg* város küldöttségét, amelynek tagjai voltak *Várhidy* Lajos polgármester vezetése mellett *Németh* Elek

fácántoll libegett s néhány cotillion jelvénynye felrendjeleztem a keblét.

Magam betyár gyerekek csaptam fel. Ruha hamarosan akadt a szomszédban, a szolgáló pedig hozott két viaszkos papirosból készült álarcot, amelyekben elrejtettük ábrázatunkat. Így vonultunk be a »Zöld ökör« nagy termébe, ahol reggelig mulattunk, a viaszkos álarc szájnilyásain keresztül ittuk a pezsgőt, ölelkeztünk, berugtunk, másnap az én lakásomon aludtunk s harmadnap elujságotunk ónagyságának, hogy gróf D. meggyógyult, kutya baja sines.

— Eddig van. Így történt.

— De nem egészen így volt biz az, domine fráter — zörrent fel az öreg. Kihagyott valamit, a legérdekesebbet. Tudjátok fiaim, mikor beléptünk a „Zöld ökör“ nagytermébe, már nyüzsgött a sok maskura. Az egyik sarokban ültek a katonatisztek, a járásbíró, a szolgabíró, egy pár más más civil ur. De nem mertünk hozzájuk közel menni. Féltünk, hogy megismernek. Letelepeltünk egy asztal mellé és néztük a sokaságot, dévajkodtunk a esinosabb maskarákkal. Különösen egy magasabb nő érdekelt. Dominóban volt és minden mozdulata elárulta, hogy nem varróleány és nem kellett neki megvárni a mosogatást, hogy eljöhessen. Folytonosan Patochnik főhadnaggyal, egy csunya kis cseh katonával járt-kelt. Patochnik erősen szorongatta a kezét és ha szerét tehetette, át is karolta. Egyszer csak a dominó elvált Patochniktól, vállára ütött az én patvaristámnak,

városi főjegyző, dr. Szigethy Elemér városi ügyész, Boschán Gyula, dr. Czinder István, Hajik István, Kovács László, Kummer Gyula, Udvardy Ignác városi képviselők, Krosetz Gyula takarékpénztári vezérigazgató, Páukovich György elemi iskolai igazgató. A küldöttség vezetője lelkes beszédben tolmácsolta a város örömét, mire a püspök el-
 érzékenyülve válaszolt, kifejezést adva első sorban afeletti örömének, hogy mindjárt kinevezetések a képviselőtestület tagjai monstre deputációval akartak nála megjelenni; majd folytatlag utalt arra, hogy úgy ő, mint a küldöttség tagjai, akik között nem egy gyermekkori játszótársa van, beleléptek már abba a korba, amikor csak a mult emlékeiből táplálkozunk s mi volna kedvesebb, vonzóbb, örömtelibb dolog az életben, mint a gondtalan gyermekkor emlékei. Én — folytatá — az önök körében töltöttem el gyermekkoromat s e küldöttség soraiban régi játszótársaimat látom. Jól esik nekem, hogy nem felednek el a gyermekkori barátok és a városnak népe, ahol születtem. Viszonzásul ígérem önöknek, hogy segítségükre leszek az erkölcsi és anyagi téren, amennyire csak tehetem. Valamikor én voltam önök körében a méta játéknál a váriátor; most arra kérem önöket, hogy fogadják el vezetésemet a legfőbb dologban: a vallás vezetésében és boldog leszek annak tudatában, hogy Istennek szentelt főpásztori igyekezetem szülő városomban és az én gyermekkori pajtásaim körében leginkább érvényesül. — A könnyekig meghatározó beszédet lelkes éljenzéssel fogadták a küldöttség tagjai, akikől szívélyesen vett az ősz főpásztor bucsut.

Utolsó küldöttség volt Kőszeg városáé, amelyet dr. Sissovics Lajos polgármester vezetett.

A helyi küldöttségek tisztelgését előző nap fogadta a megyés püspök.

Délután 1 órakor 126 terítékű ebéd volt a püspöki rezidenciában. A gazdag menu, a kitünő borok a legjobb hangulatot keltették; ebéd alatt több lelkes felköszöntő hangzott el; kár, hogy a legtöbbit nem lehetett meghallani a zajos társalgás mellett. Elsőnek maga a főpásztor állt fel, gyönyörű beszédben éltetvén XIII. Leo pápát és Ferenc József apostoli királyunkat, mindkét agg uralkodóra kérte az ég áldását; dr. Stegmüller Károly a püspököt, majd Reiszig vas megyei a karjába kapaszkodott és sokáig sügtak, búgtak együtt. Végre visszajön a domine fráter és azt a prozociót teszi, hogy vonuljunk az extrába pezsgőzni, oda jön a dominó is harmad magával.

Hát persze bementünk. Folyt a pezsgő, volt dévajkodás. Én egyre könyörögtem a dominónak, hogy mutassa meg az arcát, bizony nem tette. Ezt a frátert azonban folytonosan ölelgette. Minden eseppe vérem biszergett és ittam, ittam, boszantó sokat ittam. Azt tudom, hogy a domine szobájában ébredtem fel.

Gyötört a kíváncsiság, hogy ki lehetett az a kölgy. De nem árulja el a fráter.

— Őcsém, most már ugysem kerülsz többet Karakó-Nyomoródra, elárulhatnád azt a titkot. Hej, mert . . . mert . . . tudod ott mernék én is udvarolni.

— Nem tudom, urambátyám, bizony nem tudom. Engem is becsapott úgy, mint magát. Ma pedig bizonyosan egy harmadikat csap be . . . De reményelem, a nagyságos asszony most is friss jó egészségben van.

— Virul, virul őcsém, mint a rózsza. Sokszor azt hiszem, hogy egy kicsit vén is vagyok hozzá.

— Szép asszony mellett az öreg ember is megfialodik. Éljenek a szép asszonyok.

Kocintottunk, ittunk. És én mindig csak arra gondoltam, milyen jó volna ma Karakó-Nyomoródon lenni.

főispánt, dr. Kuncz Adolf megkapó vonásokban volt tanítványát: a püspököt, Reiszig főispán a püspököt, dr. Stegmüller Széll Ignác államtitkárt, Széll Ignác a székeskáptalant és annak helynökét, dr. Stegmüller Károlyt, Horváth István a püspököt, majd a zalai és zalaegerszegi küldöttséget; utóbb külön a jelen volt három rendfőnököt: dr. Kuncz Adolf csornai, dr. Takách Menyhért jászóvári prépostot és Vajda Ödön zirezi főapátot, dr. Takách Menyhért a püspököt, Csértán Károly a szombathelyi egyházmegye papságát, dr. Ruzsicska Kálmán a püspököt, dr. István Vilmos a katonaságot, dr. Czinder István a püspököt, dr. Kuncz Adolf volt tanítványait: Erdődy Sándor grófot és dr. Laky Kristóf kuriai bírót éltették. — Az illusztris társaság 4 óra után kezdett oszlani.

Városunk takarékpénztárai 1901-ben.

A városunkban levő három takarékpénztár a lefolyt héten tartotta az 1901-ik évi működését feltüntető közgyűlését, melynek lefolyását a következőkben adjuk:

A Zalaegerszegi takarékpénztár.

Harmineharmadik évi rendes közgyűlését f. hó 15-én tartotta Hajik István elnök elnökle alatt, aki a megjelent részvényeseket üdvözölte, a közgyűlés határozatképességét megállapította és a közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítésére Büchler Jakab és Weisz Armin részvényeseket kérte fel.

Az igazgatóságnak és felügyelő bizottságnak az 1901-ik üzletévre vonatkozó jelentését a közgyűlés tudomásul vette.

A bemutatott zárószámadást és mérleget, valamint az 1901. évi tiszta nyereség felosztására vonatkozó igazgatósági javaslatot, amelyhez a felügyelő bizottság is hozzájárult, a közgyűlés elfogadta, s ilyképp egy-egy részvényre kamattal együtt osztalékul 65 K-t állapított meg, míg 8.000 K-t a házárték leírására szavazott meg, 2.255 K 75 f pedig az 1902-ik évre nyereség gyanánt hozatik át.

A közgyűlés úgy az igazgatóságnak, mint a felügyelő bizottságnak az 1901-ik évre vonatkozó működésüket illetőleg a felmentvényt megadta; egyuttal helyeslőleg tudomásul vette az igazgatóságnak a jelentésben felsorolt, év közben tett intézkedéseit.

A közgyűlés utolsó tárgyát a három felügyelőbizottsági tag választása képezte Fischer László elnökle alatt dr. Kayser Emil és Udvardy Ignác részvényesekből álló szavazatszedő küldöttség közreműködése mellett. A közgyűlés titkos szavazással egyhangulag Schütz Sándor, Stolczner Jakab és Thassy Kristóf részvényeseket, volt felügyelő bizottsági tagokat választotta meg újból a felügyelőbizottság tagjaivá.

Az alapszabályokban előirt időben indítvány nem adatván be, elnök a közgyűlést bezárta.

A Zalamegyei központi takarékpénztár.

Krosetz Gyula vezérigazgató nyitotta meg az intézet kilencedik évi rendes közgyűlését f. hó 17-én, üdvözölvén a megjelent részvényeseket, akik közül 26-an jelentek meg 255 részvény képviselőben. Kegyelettel emlékezett meg az intézet felejtethetlen emlékü elnökének, Skublies Jenőnek gyászos elhunytáról, s indítványára az érdemekben gazdag elnök emlékeztét a közgyűlési jegyzőkönyvben örökítették meg.

A közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítésére Schwarz Mór és Udvardy Ignác részvényeseket választották meg.

A közgyűlés úgy az igazgatósági, mint a felügyelő bizottsági jelentést tudomásul vette, valamint elfogadta a beterjesztett mérleget és a tiszta jövedelemnek felosztására vonatkozó ter-

vezetet, mely szerint egy-egy részvényre kamat és osztalékképpen 30 K esik, 1.353 K 70 f-t pedig átvisznek az 1902. év nyereség számlájára.

A közgyűlés úgy az igazgatóságnak, mint a felügyelő bizottságnak a felmentvényt megadta.

Az üresedésben volt három igazgatósági tagsági állást közfelkiáltással töltötték be, megválasztván az igazgatóság javaslatára dr. Czinder István, dr. Hány István, Tivolt János részvényeseket igazgatósági tagokul.

Ezután az igazgatóság tett javaslatot az alapszabályok egyes pontjainak módosítására nézve.

Igy első sorban javasolta, hogy a vezérigazgató helyettes tiszteletdíját ne a közgyűlés, hanem az igazgatóság állapítsa meg. Az indítványhoz hozzá szóltak Udvardy Ignác, dr. Rosenthal Jenő, dr. Berger Béla, dr. Halász Miksa, dr. Czinder István. Végül a közgyűlés elhatározta, hogy a helyettes vezérigazgató azokra a napokra, amikor a vezérigazgatót helyettesíti, az igazgatóság által megállapítandó napidíjat élvez, mely nem lehet nagyobb, mint amennyit az igazgatósági napibiztosok kapnak.

Igen üdvös módosítást tett az igazgatóság a közgyűlésen való képviseltetést illetőleg, melyben kimondotta, hogy férfi részvényes csak személyesen gyakorolhatja szavazási jogát s azt másra nem ruházhatja át; esupán nők helyett lehet meghatalmazással szavazni azzal a megszorítással mégis, hogy meghatalmazottképen tiznél több szavazatot senki sem gyakorolhat úgy, hogy a maximális szavazási jog csak 20 lehet.

Hasonlóan intézkedik a módosítás, hogy jogi személyek, kiskorúak, gondnokság alatt levők részvényeinél mily módon történjék a közgyűlésen való képviseltetés.

Végül megbizta a közgyűlés az igazgatóságot, hogy a jövő évi közgyűlés elé terjesszen majd javaslatot a meghatalmazások kiállításának idejére nézve olyképen, hogy amikor a részvények a közgyűlést megelőzőleg letétnek, az esetleges meghatalmazások is ugyanakkor teendők le.

Egyéb tárgya a közgyűlésnek nem lévén, az elnöklő vezérigazgatót azt bezárta.

A Zalavármegyei takarékpénztár.

F. hó 19-én tartotta kilencedik évi rendes közgyűlését Udvardy Ignác elnök elnökle alatt, aki a megjelent részvényeseket üdvözölte; bejelentette, hogy a közgyűlésre a részvényesek az alapszabályokban előirt módon meghivattak; a közgyűlés határozatképességét konstataálta s azt megnyitotta s a közgyűlési jegyzőkönyv vezetésével Balogh Gyula részvényest bizta meg.

A közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítésére Fischer László és Szupits Antal részvényesek választották meg.

A közgyűlés az igazgatósági és felügyelő bizottsági jelentést tudomásul vette, továbbá az 1901-ik évi eredményzámlát és mérleget is elfogadta a tiszta nyereség felosztására vonatkozó igazgatósági javaslatot, mely szerint egy-egy részvényre kamatkép 20 K, osztalékul 25 K vagyis összesen 45 K esik, mely a közgyűlést követő napon kifizettetik; 793 K 39 f-t pedig átvisznek az 1902-ik évi nyereség számlájára.

A közgyűlés úgy az igazgatóságnak, mint a felügyelő bizottságnak 1901-ik évi működésüket illetőleg a felmentvényt megadta.

Páslek József és Szultsberger Alajos felügyelő bizottsági tagok elfoglaltságukra való hivatkozással ez állásukról lemondottak. A közgyűlés a lemondott felügyelő bizottsági tagoknak több évi buzgó működésükért jegyzőkönyvileg fejezte ki elismerését s a megüresedett két felügyelő bizottsági állásra egy évre közfelkiáltással az igazgatóság javaslatára Mattuschek Richárd és Schmidt József részvényeseket választotta meg.

Végül a közgyűlés az igazgatósági jelentésben foglalt indítványhoz képest az alapszabályok 50 §-ának 5 pontját olyképp módosította, hogy a felügyelő bizottság részére adandó 3% a bizottság tagjai között egyenlő részben osztandó fel.

Soproni kereskedelmi és iparkamara köréből.

I.

A m. kir. államvasutak igazgatósága az 1902. évben összegyűlő különféle óskaanyagok (sinek és fémművek kivételével) eladása iránt pályázatot hirdet. Az ajánlatok f. évi március hó 8-ig nyújtandók be. A részletes föltételek kamaránkánál megtudhatók.

II.

A zalaegerszegi állami építészeti hivatal f. évi március hó 11-ikén a draskovezi plébánia hivatal helyiségében zárt ajánlati versenytárgyalást tart a draskovezi r. kath. templom és paplakon teljesítendő helyreállítási munkák biztosítása céljából. E munkálatok 3959 K és a hitközség részéről természetben kiszolgáltatandó, esetleg 1200 korona készpénzért megváltható 1133 kézi és 93 írás napszám erejéig engedélyezték.

A részletes föltételek a zalaegerszegi m. kir. állami építészeti hivatalnál tudhatók meg.

Sopron, 1902. évi február hó 18-án.

A kerületi kereskedelmi és iparkamara.

Hirek.

A Gazdak Biztosító-Szövetkezete, mely 1900-ban a tűzüzletben, 1901-ben a jégüzletben kezdette meg működését, az első évről oly eredményvel számolt be, mely a gazdaközönség által és a kormány támogatásával létesített intézmény jövőjéhez a legszebb reményeket fűzni engedi. A szövetkezet igazgatósága legutóbb tartott ülésén megállapította az első üzletév mérlegét, a melyből látjuk, hogy 120.000 korona 30 f tartalék alap képzése mellett a szövetkezet képes volt az alapítók és a kormány által az üzletbe fektetett tőkét 5 százalékkal kamatoztatni, sőt az első üzletében biztosított tagokat 4 százaléknál dijjel jutalmazni. Ez oly eredmény, a melyhez hasonlót még egy magyar biztosító szövetkezet sem tudott felmutatni, sőt egy külföldi sem már az első üzletévben. Felhívja tehát a Zalavármegyei Gazdasági Egyesület a gazda közönség figyelmét a jégszezon közeledtével a szövetkezet eredményére, és tudomására hozza a t. közönségnek, hogy *Zalamegye területére a Gazdak Biztosító Szövetkezetének fő képviseletét az Egyesület vezeti* s hogy titkári hivatala utján minden biztosítási ügyben készségesen nyújt felvilágosítást és megküldi a nyomtatványokat.

Mezőgazdasági felolvasások. A Gazdasági Egyesületek Országos szövetsége a Zalavármegyei Gazdasági Egyesülettel karöltve március hó 9-én és 10-én az intelligens gazdaközönség számára a keszthelyi gazdasági tanintézet tanári kara, és az Országos Magyar Gazdasági Egyesület kiküldöttjének közreműködése mellett, a vármegye-ház közgyűlési termében Zalaegerszegen mezőgazdasági felolvasásokat rendez, melyre ugy a gazdasági egyesület t. tagjait, mint az érdeklődő gazdaközönséget meghívja a Zalavármegyei Gazdasági Egyesület elnöksége. *Az előadás sorrendje:* Március hó 9-én d. e. 9—10 óráig üzemtani tárgy; előadja Czákó Béla igazgató; 10—11 óráig állattenyésztési tárgy, előadja Sztankovics János tanár; d. u. 3—4 óráig növénytermelési tárgy, előadja Fáber Sándor tanár 4—5 óráig állattenyésztési tárgy. Március hó 10-én d. e. 11—12 óráig üzemtani tárgy; 1/2 3—1/2 4 óráig növény termelési tárgy; 1/2 4—5 óráig szövetkezeti tárgy. Március hó 10-én délből közös ebéd; a teríték ára személyenkint 2 korona 60 fillér, melyre előjegyzéseket elegendő a Gazdasági Egyesület titkári hivatala Zalaegerszegen.

Bírói kirendelés. Az igazságügyminiszter Sipos József zalaegerszegi törvényszéki albirót a zalaegerszegi járásbírói székére, mint végleges szék-helyére kirendelte.

Adományok a népkönyha javára. A zalaegerszegi népkönyha részére újabbán a következő

adományok folytak be. Zalamegyei Központi takarékpénztár részvény társaság 70 K, Zalaegerszegi takarékpénztár részvénytársaság 60 K, özv. Mangin Károlyné 10 K. A szíves adományokért hálás köszönetet mond a népkönyha vezetője.

Kongresszus Keszthelyen. A zalai, somogyi és veszprémmegyei kivándorlások kérdése szöbeba jött az Országos Magyar Gazdasági Egyesületben, a melyen a kivándorlások meggyátlása érdekében tartandó kongresszus helyéül Keszthelyt, annak elnökéül pedig Hertelendy Ferenc országgyűlési képviselőt, a Zalamegyei Gazdasági Egyesület elnökét, jelölték ki. A kongresszust megelőzőleg Veszprémben nagy előkészítő választmányi gyűlést tartanak.

Bírói kinevezés. Ő felsége a király dr Macher Jenő pestvidéki törvényszéki aljegyzőt a keszthelyi kir. járásbírói székére albiróvá nevezte ki.

Új gazdasági tudósító. A földmivélsügyi m. kir. miniszter Anyos Kálmán köveskúti lakost vármegyének keszthelyi járására nézve állandó gazdasági tudósítói tiszttel bizta meg.

Takarékpénztári elnök választás. A Zalamegyei központi takarékpénztár igazgatósága f. hó 18-án Krossetz Gyula vezérigazgató elnöke alatt tartott ülésén az üresedésben volt elnöki állásra dr. Hány István új igazgatósági tagot választotta meg egyhangulag.

Március 15-ike ünneplése. A zalaegerszegi Társaskör választmánya a f. hó 20-án tartott ülésén elhatározta, hogy f. évi március 15-ét a szabadság újjászületését március 15-én este 7 órakor a „Korona“ szálloda nagytermében a nagy naphoz méltóan megünnepeli.

Kivetett adó. Jánka hegyközség előjárósága által az 1902-ik évre kivetett hegyközségi járulék a hegyközség tagjai által a városházán betekinthező ellene a szabályszerű időben a felszólamlás megtehető.

Elhalasztott közgyűlés. A zalaegerszegi ipartestületnek f. hó 16-ára hirdetett közgyűlését nem tarthatták meg, mert a tagok az alapszabályokban előirt számban nem jelentek meg. Az új közgyűlés f. hó 22-én délután 1 1/2 órakor lesz az ipartestület helyiségében, mikor is a közgyűlést tekintet nélkül megjelenő tagok számára—végérvényesen határoz az előző közgyűlés tárgysorozatába felvett ügyek felett.

Aljegyzői athelyezés. Az m. kir. igazságügyminiszter Varga Lajos alsólandvai járásbírói aljegyzőt a mohácsi járásbírói székére helyezte át.

Mének beosztása. A palini méntelepen a múlt héten ment végbe a ménnek beosztása. Ezen alkalommal jelen voltak Podmaniczky Gyula miniszteri tanácsos, Csertán Károly alispán, Kiss Gyula vármegyei s Koller István zalavármegyei lötenyésztési bizottsági elnökök, Schlosser Frigyes őrnagy, Graffai Endre százados, Pöschl hadnagy s mások, a kik az ügy iránt érdeklődtek. 168 darab mén került elosztásra 60 állomásra. Kiválóan nőri fajuk iránt érdeklődtek; ennél a fajnál tehát a fedezetési díjak jóval magasabbak.

Miniszteri elismerés nyugdíjazott tanítók és óvók részére. A vallás- és közoktatásügyi miniszter még 1896. évben kiadott körrendeletében azon elhatározásának adott kifejezést, hogy a hosszabb ideig buzgón működött tanítókat, illetve tanítónőket nyugdíjaztatásuk alkalmával miniszteri elismerésben részesíteni óhajtja. Ezen körrendeletében meghagyta a kir. tanfelügyelőségeknek, hogy hosszabb szolgálati idő után nyugdíjaztatásukat kérő tanítók vagy tanítónők kérvényeinek felterjesztése alkalmával minden egyes esetben ez irányban előterjesztést tegyenek. Minthogy azonban gyakran tapasztalta a miniszter, hogy az ez irányban kívánt előterjesztések minden indoklás nélkül elmaradnak: ennél fogva korábbi rendelkezését az óvókra illetve óvónőkre is kiterjesztvén, újból f. évi 4.761 számú rendeletével felhívja a kir. tanfelügyelőséget, hogy az idézett körrendeletében foglaltaknak pontosan tegyenek eleget s az olyan esetekben, midőn a tanítókat illetve óvókat nem tartja miniszteri elismerésre méltónak, mindig jelezze az okot is, melyre ezt a véleményt alapítja.

Köszönetnyilvánítás. A zalaegerszegi és zalaegerszegi központi takarékpénztárak egyenként 20 koronát küldöttek a főgymnasium segítő egyesülete céljaira, mely adományokért ez uton is hálás köszönetet mond a főgymnasium igazgatósága.

Adomány. A zalaegerszegi takarékpénztár 30 koronát és a zalamegyei központi takarékpénztár 20 koronát volt szíves az izr. betegsegélyző egyesületnek adományozni, amelyekért hálás köszönetét fejezi az elnökség.

Halálozás. Bontz András birtokos, zalavármegyei bizottsági tag, kedden délután 4 órakor életének 69. évében a halotti szentségek ájtatos fölvétele után Boczföldön meghalt. Csütörtökön temették el nagy részvét mellett. A megboldogultban a család, mint család főt, a község és vidéke nagy jótevőjét, Bonez József, a Balatonvidék e. lap szerkesztője édes atyját vesztette el. Nyugodjék békével!

Gyűjtés templom építésre. A petrikeresztúri róm. kath. templom helyreállítási költségeire az ország területén 3 hónapon át való gyűjtést a m. kir. Belügyminiszter megengedte.

A zalaegerszegi központi takarékpénztár részv. társaság a zalaegerszegi kereskedő ifjak önképző egylete részére 20 koronát adományozott, melyért ez uton mond köszönetet az elnökség.

Korcsolya estély. A zalaegerszegi korcsolya egyesület március 1-én — szombaton — a Kaszinó helyiségeiben tartja szokásos esztélyét. Kezdeté 8 órakor.

Színészet. E színházi hetünk is sok érdekes darabot hozott és Kövi társulata tőle telhetőleg mindent elkövet, hogy a változatosságot nagyon is kedvelő közönségünknek eleget tehesen. Hogy vannak egyes ellenvetések a nyújtott műélvezet tökéletességével szemben, azon vidéken esodálkozni sem lehet; hisz nálunk a munkamegosztás a színpadon lehetetlen, s valóban bámulnunk kell azt a szívósságot és azt a sokoldalúságot, melyet a színtársulat minden tagja kifejt. És egyes esetekben nem csak a jó szándékkal kell beérnünk, hanem oly alakításokat látunk, melyek jogot formálhatnak arra, hogy minden mellékteknél nélkül elismertessenek. Az igaz, hogy a közönség részéről tanúsítandó pártolás gyakran nagyon hézagos s törekvő színészeinknek teltebb házakat kívánánk. Szombaton „A nap és hold“ operette került színre. A darab régi s a közönség jól ismeri, de kedves zenéje mindig vonzó marad. A közönség azonban nem nagyon szereti a régit, ezért kevesen is voltak a színházban. Ez volt talán a színészek indisposíciójának oka. A kar nem volt jó, a női kettős, a darab fénypontja, nem sikerült. Erdélyi Kornélia kedvetlenül játszott, csak Kövi Juliska volt most is ugyanaz, mint máskor. Miklósi elfogadható alakítást mutatott be Calabasz szerepében, Csolnakosi Don Brazérót játszotta elég jól.

Vasárnap „Flóriska szerelme“ következett. A darab schablonra készült. A ruhák, a nevek oláhok, az alakok közönséges parasztok, vagy tulérzékeny gentleman-ek. Kövi Juliskát és Csolnakosit elismerés illeti. A darab maga hidegen hagyta a közönséget.

Hétfőn folyó hó 17-én Szidnay János operettjét ádták a „Görög rabszolgá“-t elég szép sikerrel. Miklóssy Gábor igen jól játszott, mint Heliódor bűvész, s a cimszerepben fellépett Csolnakossy Gula is megálta a helyét, Kövi Juliska mint Iris ép oly kedves volt, mint friss hangjának zengése, látszik igazi színpadi temperamentum van benne. Véber Jolán is mint Aspasia sikerült estéről beszélhet. Kedden pedig ádták Rákosi és Guthi vigjátékát: „A képviselő“-t. Telt ház előtt játszott a társaság, meg is látszott rajta. Miklóssy megint igen sikerült alakítást nyújtott. Szerdán bizony gyér közönség előtt került színre a modern magyar színirodalom gyöngye »Oeskey brigadéros«. Kövi mint Oeskey, Miklóssy mint Szörényi nem egyszer fel tudták villanyozni a közönséget, de »the rest is silent« a többi szereplőről hadd hallgasson a krónika, mert Tisza Ilona szerepe nagyon lanyha módon jutott érvényre. A csütörtöki előadás a jobban látogatottak egyike volt. Gárdonyi Géza „A bor“ című paraszt vigjátéka járta. Göre Gábor (Miklóssy) Durbint Pál (Csolnakossy) klasszikus alakokkal. Csakhogy a parasztlármában egy kis mérsékletet vártunk volna és a kedélyes bíró ur mondásának poentjei is jobban juthattak volna kifejezésre. A főszerep Kövi kezében volt, ki mint Baracs Imre igazán meghatározó módon festette az önérzetes büszke parasztfaj makacs tartózkodását, vegyest az elemi erővel kitörő természetes érzelmek nyilvánulásával. Szirmai Jozefin (Juli), Kövi Juliska (Rózi) és Kövi Kornélia (Eszter) elemőkben voltak, s többszörös taps jutalmazta őket.

Pénteken „A kis szökevény“-t, tegnap a „Falusi hercegnő“-t adták. Az operette előadások is kielégítőek, s esodáljuk, hogy a közönség nem látogatja jobban a színházat.

Ma délután a „Vigécek“ Kövesi Albert bohózata, este a „Hadak útja“ Verő György történeti színműve kerülnek színre.

Színházi műsor. Hétfő Newyork szépe (operette); kedd »Szívem« (francia vígjáték premier); szerda »Mikádó« (operette); csütörtök »Beesület« (dráma); péntek »Szulamith« (opera); szombaton Lukácsy Aladár 25 éves jubeliumára nagy üdönség, itt először „A páholy“ kitűnő francia vígjáték, a Vígsház cassadarabja; Vasárnap d. u. »Piroska és a farkas«; este »Csókon szerzett vőlegény«.

Követésre méltó nemes példa. Eszterházy Miguel gróf, a ma is daliás öreg katona, a ki 1848 előtt a hadseregben már főtiszt volt, a szabadságharcot pedig mint huszár százados küzdötte végig, élethossziglan feljányolta *honvédmegvédője felét* a 48-as erekléket kegyelettel gyűjtő *kolozsvári orsz. történelmi ereklye muzeumnak*. Ugyan ezt tette *Simig Kezso*, honv. tüzér hadnagy Kalocsáról, kit a muzeum hazafias irányú működése fellelkesített. — Esterházy Miguel gróf most lapunk útján is kéri egykorú bajtársait példájára követésére és arra, hogy *alapítványokkal és hagyományokkal* tegyék lehetővé azt, hogy anyagilag is erős vára legyen a muzeum a nagy idők emlékeinek, mert az öreg katonák halandók, de az eszmének örökké élni kell és kell hogy legyen egy erős intézmény, a mely az öreg katonák halált megvető törekvése emlékeit fenn tartja.

A hazafias eszmékért lelkesedni tudó tanuló fiatalságot emlékezteti március 15-ike megünneplésére. Arra is kéri őket, hogy kövessék amaz elveket, a miket minden középiskola önképző körének külön külön megirt Végh Bertalan, a ma 90. évét betöltött öreg ezredes.

A tanítók gyakorlatias kiképzése. Hogy a tanító és tanítónő jelöltek a kisednek és gyermeknek lelki életét és annak fejlődését alaposabban megismerhessék s hogy így majdan az ovodai élet jótérszerűségét és a szemléltetés elve mellett a eselekvés elvét az iskolában is kellően érvényesítsék: a vallás- és közoktatásügyi miniszter a képzőintézeti rendtartás 94 pontját következőleg bővítette ki: Kivánatos, hogy a tanítóképző intézet tanulóit a gyakorló iskolán kívül más népiskolákat, nem különben ott helyben levő állami kisedovodákat is lehetőleg gyakran látogassanak.

Verekedő amazonok. Régi haragosok voltak Kis Teréz és Farkas Örsze eselédleányok. Az volt a szerencsétlenségük, hogy ketten szerettek egy legényt, egy pelyhedző bajszu kocsist és egyikök sem akarta a másikának átengedni a különben csinos legényt. Sok szó esett e miatt a két leány között. Gyakran fenyegették egymást orr és hajlevágással s ehez hasonló kedveskedésekkel. Hushagyó kedden maskarába öltözve elmentek a „Koroná“-ba s ott lesték egyik-a másikát. A legény elég jovialisan megsztotta szerelmét a két leány közt s lehetőleg egyformán udvarolt mindkettőnek. Kis Teréz azonban nem volt ezzel megelégedve; ő egészen akarta birni a legény szívét, rálesett vetélytársnőjére s egy meg nem nevezhető ibrik tartalmával végig öntötte s az edényt is fejéhez vágta, mitől léket kapott az Örszike feje. Most a bíróság avatkozik a két amazon párbaj ügyébe.

Korcsmái tolvajok. Szücs István és Majszterics Elek zalaapátii lakosok sokat ólálkodtak Schwarz Adolffkoresmája körül. A koresma udvaráról azután néha napján eltűnt az iddogáló fuvarosok egymása, lópakróca, ruhája. A tolvajokat sehogys sem sikerült megcsipni. A mult héten azonban a két jeles alak pórul járt. A koresmába betért Bogdán Ferenc zalaapátii cigány egy kjs pálnikára. A munkás cigány egy kis pénzt gyűjtött magának, körülbelül 200 koronát, amelyet a tarisznyáján lóggó bórzaeskóban mindig magánál hordott. A két ember meglátta a pénzt s azonnal megis kívánták. Mikor a cigány hazafelé indult, hozzácsatlakoztak, barátságosan beszélgettek vele, miközben egyik a zaeskót észrevétlenül levágta. Csakhogy egy kis tévedés eszszott a dologba. A cigánynak két egyforma zaeskó volt a tarisznyájára varrva, az egyikben a pénz, a másikban munkás igazolványát hordozta. Szücs és Majszterics pedig az igazolványt emelték el. Mikor észrevették a tévedést, a zaeskót elvitték a cigány kunyhójába s azzal adták vissza, hogy

az uton találták. De a cigány gyanut fogott és feljelentette őket az előljárásnál. A vizsgálat folyamán azután előkerültek a lópakróczok, köpönyegek is, amelyek a koresma udvaráról veszték el. A két tolvajt a törvényszék feleletre vonja s azt hisszük, hogy jövőben bátrabban etethetnek a fuvarosok a zalaapátii koresma udvarán.

A jég. Nagy az aggodalma a koresmárosoknak, kávésoknak és más, jéggel dolgozó iparosoknak. Nem volt a télen fagy, üresen tátongnak a jégvermek. Tegnap azonban újra felesüllant a remény egy kis dér alakjában, amely megfuttotta a mezőket és a házak fedelét s hártya vékonyságu jégkérget vont a pocsolványokra. De a nap már nagyon barátságosan süt és délre meg elolvastotta a reménységet; pára lett belőle, mint nagyon sok vérmes reményből. — Ugy látszik, hogy a nyárra nem lesz jégünk. A jéggyár költségeit kis városunk nem bírja el, a stajerszági jég is nagyon drága. Hallottunk azonban arról, hogy Dunántulra már sok jeget hoztattak Stajerból.

Fakulcs. Ügyes ember volt teljes világéletében Kálmán János budafai lakos. Amolyan ezermestertéle, aki mindenhez értett. Legutóbb fából álkulesot csinált s annak segítségével bejárógattott Pesti Kálmán szobájába, ahonnet lassanként 50 koronát elhordott.

Az utitársak. Két zalavármegyei földi találkozt össze a minapában Kisunyom községben. Vándoruton járt Megyimurecz Ferenc és Tólosi István s itt kerültek együvé. Bementek Thunger Ernő kisnyomi lakóshoz, aki szállást adott nekik az istállójában. Reggel, ahogy Megyimurecz felébredt, már nem találta az istállóban hűsöges kenyerespajtását, Tólosit. Ez még nem lett volna valami nagy baj, de már határozottan az volt, hogy Tólosival együtt eltűnt Megyimurecz ezüst tula-órája, ezüst lánc, cipője, sőt még a mellénye is. A rozslékkü utitársat a esendőrség a lopott holmikkal együtt Baltaváron elfogta.

Tűz. Mumorban e hó 11-én kigyulladt Kovács Ferenc háza s avval együtt porrá lett két lakóház, 11 melléképület, sok gazdasági eszköz, élelmiszer és takarmány. Egy ólban bennégett 50 darab baromfi. A tüzet Kovács Ferenc 5 éves fia okozta, aki játék közben az eresz alatt összehalmozott szalmát meggyújtotta.

A csavargó. Tólosi István paesai illetőségű csavargó igazi utjáró volt. Nem tudott egy helyben megmaradni. Járt-kelt a világban és hol koldulásból, hol lopásból élt. A mult december hóban néhány napig Sormáson tartózkodott, ahol jószívű emberek adtak neki szállást. Tólosi avval fizetett a jószívűségért, hogy Magyar Istvántól összes ruhaneműjét, Megyimurecz Ferencétől pedig zsebóráját ellopta és megugrott. Működésének szinterét azután áttette Vasmegeyébe. A mult héten Pálfi József győrvári molnártól kért éjjeli szállást, mikor a ház körül minden elesendesűt, kiosont a malomba s a szoba ajtaját sarkából kiemelve, munkához látott. Ujra órát lopott, amellyel az éj leple alatt megugrott. Tólosit elfogták és Zalaegerszegre kísérték, ahol átadták a bíróságnak.

Vizbeüit maskura. Horváth Ignác kerkeszentkirályi gazda ember a hegyen erősen beborozott. Az utra nyakába akasztotta a kulacsot s menet közben ivogatott. Mire haza ért, persze be volt rugva teljesen. Mikor jókedve elérte a tetőpontot, előszedte a felesége ünneplő köntösét és maskurának öltözve járt egyik sógortól a másik komáig. Lábai azonban nem nagyon bírták, többször elterült az utcai sárban. Fülíg sáros lett a részeg ember. Mosakodás végett azután belement a Kerkába. Többször le is bukott a vízbe, egyszer azután nem bukott föl többet. Két fiu látta, hogy baj van, segítségért is kiabáltak, de mire a mentők megerkeztek, Horváth Ignác már meg volt halva. Felesége és négy árvája siratja.

Kiaradt a Zala. A kis Zala újra árvizest játszik. A mult heti hóolvadástartól és esőtől úgy megdagadt, hogy a víz kifutott medréből s a piszkos hullámok a réteken hőmpölyögnek. A város alantabb fekvő utcáiban álló házak pincéi megteltek vízzel s ahol egy botot szartak le, ott felbugygyant a rajajvíz. Nagy átka Zalaegerszegnek, hogy a Zala medre nincs szabályozva. Minden évben — sokszor kétszer is — kapunk egy kis árvizet. Sokszor a város alsó részén álló házakat meg sem lehet közelíteni úgy körül veszi azokat a víz. Elképzelhető, milyen egészségtelen lakások azok a velenozei házak, amelyeknek határa mindenütt posvány.

Hazard-játék. A város egy félreeső utcájában van egy koresma, a hol egy társaság esteként 21-est játszik. A ravasz koresmáros akként véte a rendőrség éber figyelmét kikerühetni, hogy vendégeit magán lakására vitte, ott folytattak az iddogálást és a hazard játékot. A minap is össze jött a kis társaság és folyt a bor és a játék. A részt vevők egyikétől azonban Fortuna annyira elfordult, hogy nem csak minden pénzét, hanem zsebóráját is eljátszotta. A rendőrségnek tudomására jutott a dolog, mely a koresmáros és a játékban résztvevők ellen megindította a vizsgálatot.

Ellopott kanavász. Rosenberg Lajos helybeli rőfős kereskedő üzletébe a minap több vidéki paraszt-asszony állított be. Míg egyikük valami kockás matérián alkudozott, a többiek egy vég kanavászt elemeltek és kézzel kézzel adogatva kiszállították az utcára. Az utcán végig szaladt a tolvaj a lopott kanavászzsal, de mert sejtette, hogy észrevették, kerek kosarával együtt a földre dobta és eillant. Rosenberg vissza vitette a kanavászt, de hiába üldöztette a tolvajt, az végkép eltűnt.

Elragadták a lovak. Ferenczy Károly sójtőri lakos kocsijával a Kossuth utca egyik háza előtt áldogált. A lovak valamitől megijedtek és a kocsin ülő Ferenczit elragadták. Nagy lévén a kocsiforgalom, nem tudta a gazda a megvadult lovakat visszatartani s ezek örült módon rohantak a vasut felé. Utközben magukkal ragadták Hűvös Ede botfai földbirtokos tejes kocsiját s ezt agyon rongálták. E közben eltört Ferenczi kocsijának a rudja, utóbb meg a tengely is. Így lehetett csak a megvadult lovakat megfékezni.

Időjárás. Szeszélyes időjárásunk volt az egész elmúlt héten. Hol a hó esett, hol az eső. Sár-tenger az utca, ködös, nyirkos a levegő. Egészség és kedélyrontó napokat élünk, nem volt egy parányi napsugár, nincs se tél, se tavasz, csak sár, loes poes és fent az égbolton, köröskörül a láthatáron ólmos szürkesség. A hőmérő 2—8°/₂ között ingadozott. Pénteken végre északi széllel kitisztult s tartós szép időre van kilátás.

Ruha bérlet. Zucker Imre férfi szabó üzlete Zalaegerszegen, Kossuth Lajos utca 15 (Fischer ház). Ajánlja magát a tavaszi idényre a legelegánssabb kivitelű ruhák elkészítésére. Ujnonnan bevezetett ruha bérletét a n. érdemű közönség b. figyelmébe ajánlja; bérlet jegyzéket (prospectus) kívánatra ingyen küld. A legfinomabb Cheviot és Kamgarn szövetek raktáron vannak, oleső bevásárlásaimnál fogva azon kellemes helyzetben vagyok, hogy t. vevőimnek a legolesőbb árakkal szolgálhatok.

A mi jó, az hathatós! Dacára a savanyuvizek konkurencijának, sikerült a hirneves Krondorfi savanyuviznek évről évre nagyobb forgalmat csinálni. Ez annak köszönhető, hogy a Krondorfi savanyuviz páratlan jóízű asztaliviz, azonkívül mint gyógyital, nyálkaoldó hatásánál fogva, ugy a gyomor, tüdő és a többi hurutos bántalmaknál az orvosok által a legjobb sikerrel alkalmaztatik.

A történelem felhomályából szépen lassan bontakozik ki egy különös, rassera a többiekől egészen elütő nemzet. Az országuk is ép olyan különálló, mint nemzeti jellemök az európai nepesaládtól. Véres erkölcsű, merész és számító nép ez, munkabírása a sziklából is kicsikarja a sikert. Van benne művészi hajlam is, sőt nagy mértékben, de hideg, finom, kimért s kimeréségében is bájos és megragadó a művészetük. Ezek az emeerek a cipőik talpán magukkal hordják a hazájuk földjét; nyers erélyű nép ez, de munkás és megáilapodott kedély. Tudományra, kereskedésre, iparra és művészetre egyaránt egész lélekkel adja magát. Kereskedelme lassanként első lesz a világon, ipara és művészete a legnagyobb dícserezik, a mi a művészet mezején valaha a világon volt, övék a legnagyobb szobor az emberiség művelődéstörténetében, a neve: Senakspere. Ennek a történelmi szerepe ott kezdődik, tulajdonképen kifejlődése ott indul meg igazán, mikor Európával szoros es állandó összeköttetésbe lép, miután Stuart Máriának, a skótok szerencsétlen szép kiralynejenek sorsa feketette az egész föld figyelmét. Ezzel a korrál foglalkozik a Nagy képes Világörténet most megjelent 131. füzeté. A 12 kötetes nagy munka szerkesztoje Marczali Henrik egyetemi tanár, ki egyuttal e kötet írója is. Egy-egy gazdagon illusztrált kötet ára diszes febrókötésben 16 korona; füzetekenként is kapható 60 fillérrel. Megjelen minden héten egy füzet. Kapható a kiadoknál (Revai Fesztvérek Irodalmi Intézet Részvénytársaság Budapest, VIII., Üllői-ut 18. sz.) s minden hazai könyvkereskedés úján, havi részletezésre is.

Apponyi a Magyar Könyvtárban. A Magyar Könyvtár most megjelent sorozata jelenös meglepetésben részestü a maveit magyar közönséget, egy kettes füzetben közli gróf Apponyi Albert valogatott szonoklatait s így oleso alkalmat nyújt minden magyar embernek arra, hogy megismerje a kiváló államternt, kinek egyénisége remek szonoklataiban domborodik ki legméltóbban. Nagy-jelentőségű e füzet, mert megérdemelt népszerűséghez juttatja a politikai szonoklat irodalmilag rendkívül

elhanyagolt ágának egyik legkiválóbb képviselőjét. A füzetet nagy izléssel Kőrösi Henrik válogatta össze, a ki bevezetésül érdekes képét festi meg Apponyinak, a szónoknak. A vaskos füzet (271—272. szám), hat leg-
szébb szónoklatát tartalmazza Apponyinak: Kossuth halála Széchenyi emléke, az egyetemi ifjuság zászló-
szentelési ünnepe, Sajtószövetség szervezése, a véderő vitából és Beszámoló címmel. A füzetet Apponyi remek
kivitelű arcképe és aláírása gazdagítja. Ez értékes füzet-
tel egyidőben megjelent a januári sorozatban Gorkij
Maxim-nak, a kiváló orosz írónak egy hosszabb elbe-
szélése: Malva Yortin jeles fordításában. (269. sz.) Gor-
kij-t könyvalakban a M. K. ismertette meg először a
magyar közönséggel, s ez újabb Gorkij-füzet bizonyára
csak növelni fogja a nagy öreg orosz író népszerűségét
hazánkban. A 268 szám Sallustius Catiliná-ját közli
Kazinczy Ferenc fordításában, a melyet Wirth Gyula
nézett át. Nemcsak a klasszikus történelmi munka, de
Kazinczy jeles fordításainak föllevenítése is rendkívül
becsessé teszi e füzetet. — A M. K. egy-egy száma 40
fillér. Az eddig megjelent számok egyenként vagy egy-
szerre is (részletfizetésre) megrendelhetők a Lampel-
Wodianer-féle udv. könyvkereskedésben, Andrászi-ut 21.

Esküdtzéki főtárgyalások.

Február hó 18, 19 és 20-ik napjain a zala-
egerszegi kir. törvényszék mint esküdtbiróság ez
évi első ülészetét tartotta, melyen tárgyalás
alá került a következő három bűnügy.

Első nap. (Február 18.)

Az első napon tartott főtárgyalás bűnesetét
nem lehet valami nagyon romantikusnak mon-
dani. Igen egyszerű, közönséges história volt az,
Bessenyőben elégedte napjait Kovács Sándor
kovácsmester, feleségével és ennek anyjával.
Duplán volt »Kovács« és duplán jutott ki neki
az asszonyi nemmel való együttlét örömeiből is.

A szegény Kovács hamar öreges, összeesett
ember lett; nem igen tudott dolgozni, tehát se-
géd kellett az üzletbe, kisértő a házhoz. Nagl
József került a műhelybe, mint segéd, aki az
öreg Kovács holta után az asszonynyal együtt
közösen vezette az üzletet. Házasság is akart
köztük létrejönni, de a tervből semmi sem lett,
mert az asszony megbetegedett, súlyos, ágyban
fekvő beteg lett vagy másfél éven át. Belátta ő
is, hogy itt más asszonyra van szükség, aki rend-
ben tartsa a házat, aki gondját viselje neki —
a beteges asszonynak — és a még élő öreg
asszonynak is. Dietum, factum, Nagl megnősült,
elvette egy fiatal leányt. A sors szeszélye volt,
hogy mihelyt a fiatal asszony a házhoz került,
özü. Kovácsné mindjárt nagy hajlandóságot muta-
tott a felépüléshez. Fel is gyógyult teljesen. A
házba pedig, melyet különben övegy Kovácsné
és az ő és anyja életfogytiglani tartása fejében
Nagla iratott, belépett a vizálykodás ördöge.
Megkezdődött a bellum omnium contra omnes.
Hogy a kölesönös küzdelemben a felek nem
feledkeztek meg a változatosság gyönyörködte-
től, azt mutatja, hogy hol a fiatal asszony
perlekedett a kissé már hervadt özvegygyel, hol
ez az öreg édesanyjával, hol pedig Nagl vitt
igen tevékeny szerepet a minden áldott nap
megújuló, kissé nagyon is élénk vitában. Hogy
később verekedéssé fajult a pörlekedés, az ter-
mészetes, sőt előrelátható volt az is, hogy itt
valami fordulathoz kell bekövetkezni, mert a
dolog a mindennapi verekedések stadiumában
nem maradhatott.

S a fordulat be is következett: a mult év
dec. 4-én éjjel 11 órakor özü. Kovácsné a házat
az alvó Naglék felett fel akarta gyújtani s ha
a tűz elharapódzik s a strázsák az alvókat fel
nem ébresztik, azok valószínűleg bennégnék.

Ezt az esetet tárgyalta az esküdtbiróság. A
főtárgyalást Sztaniszlavszky Adolf kir. törvény-
széki elnök vezette. Birák voltak: Skóday Aurél
és dr. Fritz József, jegyző Csizsár Sándor. Az
esküdtzéki a következőképen alakult meg: Szücs
Géza, Ekler József, Belovits János, Lendvai
László, Matisz Lajos, Barta Lajos, Lujzer La-
jos, Nagy Sándor, Lázár Károly, Tóth Gyula,
Segesdy Lajos, Rácz Béla rendes esküdték;
Mezriczky Gábor pótesküdt.

A tárgyalás legfontosabb momentuma az volt,
hogy dr. Hajós Ignác védőügyvéd a főtárgyalás
elnapolását kérte addig, míg a vádlottat, a
kinek normális elmebeli állapota iránt alapos
kételeyei vannak, szakértő elmeorvosok meg
nem vizsgálják. Kérése csak részben teljesült, a
mennyiben a tárgyalást csak addig halasztották
el, míg a törvényszéki orvosok vádlottat a déli
órák alatt megfigyelés alá vették.

Az orvosszakértők szépen kifejtett megoko-
lással vádlott elmebeli állapotát egy már koráb-
ban kiállott s az idegrendszerre kétségtelenül
erősen ható betegség dacára nem betegnek és
szabad akarathatározási képességét legfeljebb
korlátozottan mondják.

A kérdések megállapítása után Schneider
Gábor kir. ügyész, mint a vádhatóság képvise-
lője, szigorúan a ténybeli adatokra támaszkod-
ván és a gyujtogatás delictumának tényálladá-
kai elemeit kifejtve, kimutatja, hogy itt nem kísér-
letről, hanem bevégzett bűnselekményről van
szó. Felveti a kérdést, hogy vajjon mi volt az
indító oka özü. Kovácsnénak, hogy e közveszélyü
dolgot elkövesse? Kimutatja, hogy a casus belli
a viszony folytatásának óhajtása volt. Majd az
elmebaj kérdésére tért át. Hivatkozik arra, hogy
vádlott beszéde egyáltalában nem zavart és tettei-
ben is látható az összefüggés és megfontolás és
ennek nyomán arra a konklúzióra jut, hogy
annak elméjét határozottan betegnek állítani nem
lehet, legfeljebb is csak fel lehetne azt tenni,
az ilyen hipotézisre pedig az esküdtkeknek ítél-
letüket alapítaniok nem szabad. Nem akarja,
hogy az esküdték ártatlanokat bebörtönöztesse-
nek, de nem szabad a beigazolt bűnselekményt
sem büntetlenül hagyni. Kéri az esküdtkeket,
hogy a vádlottat a Btk. 423 §-ának 1. pontja
szerint minősített gyujtogatás bűntettében bűnös-
nek mondják ki.

Dr. Hajós Ignác védőbeszédében mindenekelőtt
a mai kor képét rajzolja meg. A létért való
fokozódott küzdelemben mindig nagyobb lesz
azon szerenesetlenek száma, akiknek életereje
elfogy, s a kik száználmasan összeroskadnak
ebben az idegfeszítő harcban. Ezek a szereneset-
lenek az elmebajosok. Bizonyítja, hogy ilyen
szálamrameltő, fonnyadt kórházi alak áll
most is a bíróság előtt. Bizonyítja, hogy már
a korábban kiállott betegségek is erősen meg-
viselték a vádlott idegrendszerét és feltétlenül
hatással voltak elmebeli állapotára. De ezt mel-
lőzve is, azok az állapotok, melyek közt élt,
feltétlenül erre vezettek volna. Ott, ahol ő ragasz-
kodást, halált, szeretetet várt, ott a megvetést
és az adáz gyűlöletet találta. Ilyen támadást —
így szólt a védő — az emberi lélek nem bír ki,
ilyen támadások alatt össze kell törnie, össze
kell roskadnia. Kéri az esküdtkeket, hogy ment-
sék fel a vádlottat.

A kérdések megmagyarázása után az esküdték
határozathozatalra visszavonultak és tanácskozás-
uk eredménye csakugyan az lett, hogy vádlot-
tat, a kit rögtön szabadon is bocsátottak, nem
bűnösnek mondták ki.

Második nap. (Febr. 19.)

Milyen különös szeszélyei, minő különös nyil-
vánulásai vannak a szerenesének! Az egyik ember
meggazdagszik, milliomos lesz, a másik nagy
befolyásra, tekintélyre tesz szert; ezek már a
principió szerenesések. Van azonban arra is eset,
hogy valakinek szerenesétlenségben is van sze-
renesége. Ellenmondásnak látszik, de van rá eset.

A fortunának ilyen furesa pártfogoltjával áll-
tunk szemben a mai napon is, a szerenesétlens-
ségben is ilyen különös szerenesége volt Fitos
István bakitütti lakosnak, aki egy szobában,
tehát legfeljebb 4—5 lépésnyi távolságból rá-
lövöldözött anyjára, két testvérére és sógorára,

de — bár többé-kevésbé mindegyiket eltalálta,
egyiket-másikat még eléggé kritikus helyen is —
a lövés nemcsak le nem terítette őket, hanem
még 10—12 napnyi gyógytartamot is alig igénylő
sértéseket ejtett rajtuk. Mikor pedig a gyilkos
fegyvert ezután önmaga ellen fordította, akkor
ismét szerenesége volt: a lövés, melyet alkapszába
irányított, egy zápfog sikeres kiugrasztása után
erejét vesztvén, csak az orresontig hatolt fel,
mindössze egy kis zuzódást okozván.

Sajnos! — Fitos István szerenesége csak eddig
terjed, itt már felmondja a szolgálatot, Fitosnak
kezd pechje lenni: hamarosan elesipik, bekisérik
s most már Fortuna nem tudta megóvni attól,
hogy a vádlottak padjára ne kerüljön a szándé-
kos emberölés bűntettének kísérlete miatt.

Az érdekes tárgyalásnak, melyet dr. Fritz
József vezetett, nagy hallgatósága volt, akik kö-
zött ott üldögélt a vádlott neje is, megtörtén,
könybelábadt, kisírt szemekkel.

A tanuvallomások során kiderült, hogy Fitos
jó magaviseletű ember volt, nem volt soha semmi
„ügye“, az összes hibája csak az volt, hogy atyja
halála után, mint a gyermekek legidősebbje, egy
jó ideig ő maga vezette a közös birtokot, egy-
általában nem mutatott komoly szándékot az iránt,
miképen rácsófoljon arra a régi közmondásra,
hogy „minden szentnek maga felé hajlik a keze“.
— Testvérei nem is késlekedtek őt meg-
vádolni azzal, hogy megrövidítette őket és épen
e miatt az osztozkodást is követelték, ami meg
is történt, még pedig — mint ez már a magyar
emhernél szokás — sok perrel és veszekedéssel.

Az egyik testvérnek, aki időközben férjhez
ment, ez időből még mindig maradt fenn egy
kis követelése vádlottal szemben, melyet mult év
dec. 9-én peresíteni akart. Mihelyt vádlott ezt
megtudta, bejött Zalagerszegre pisztolyt venni;
nehogy pedig ez esetleg még használat előtt be-
rozsdásodjék, a vétel után mindjárt ki is próbálta
a fent leirt módon.

A bizonyítási eljárás befejezése és a kérdések
megállapítása után került a sor a perbeszédre.

Dr. Révfy Zoltán, kir. alügyész, egy gyönyörű,
szépen kifejtett hasonlattal kezdi beszédét. Azt
mondja, hogy az emberi élet legjobban hasonlít-
ható a tengerhez. Ugyanazok a törvényei életünk-
nek is. Mint a tengernek, úgy ennek is meg van
a dagálya, meg van a napsütése — mikor a rajta
libegő gályát mosolygó felület tükrözi vissza —
van nyájas, enyelgő szellője, rejtett kincse, kies
szigete és van biztos révpartja is. Némely hajó,
mely a vizet végig hasítja, küzködve bár, de
partot ér, sokkal több pedig szinte örökre re-
ménytelenül hanykolódik a nyugtalan habokon,
avagy hajótörést szenved a küzdelmes uton.

Van ennek a minden oceánnál hatalmasabb
tengernek is vése: mikor a szenvedélyek benső
ereje hatalmas forrongásba hozza a esendesen
locsogó, derült felszint és az indulatok vihar-
szele toronymagasságu hullámhegyekké dagasztja
a mosolygó habokat.

Mikor azután az indulatoknak hatalmas árja
megindul, akkor férfias lelkierő kell, hogy azok-
kal szemben higgadtan megálljunk. Rámutat a
vádlottra, aki nem tudott megállni ez árral
szemben, aki szenvedélyeivel szemben a higgadt,
megfontolt ész nem tudta győzelemre vinni,
hanem megsértve a társadalmi rendet, megsértve
Isten parancsait, azok ellen emelte fel fegyverét,
a kikhez a vérségi kötelék fűzte, sőt ráemelte
fegyverét még az édes anyjára is, aki szenvedé-
sek árán adott neki létet.

Előterjeszti vádját, mely szerint szándékos
emberölés bűntettének kísérlete miatt kéri a vád-
lott elítélését. Kifejti a kísérlet fogalmát, meg-
világítván azt igen érdekes példákkal, kimutatja
a szándék fenforgását és beigazolja azt is,
hogy az akarat szabadság sem volt korlátozva a

vádlottnál s mindezek alapján kéri az esküdteket, hogy azt bűnösnek mondják ki.

A kir. alügyész urnak találó, sokszor poetikus hasonlatokban és egyuttal jogászai érvekben is gazdag beszéde a szívhez és észhez egyaránt szólt és hatása nem is maradt el: magával ragadta a képzeletet és meggyőzte az elmét.

Mihálovits Károly védőügyvéd elismeri, hogy vádlott a neki imputált eselekményt elkövette, de ismételt hangsúlyozza, hogy vádlottnak ölési szándéka nem volt, nem akart, de nem is akarhatott egy egész családot lemészárolni. Bizonyítja, hogy a perlekedés, veszekedés és a kölcsönös surlódások eredménye az egymás iránti szeretetnek teljes kihalása lett, a mit legjobban bizonyít ama körülmény, hogy vádlott anyja legjobban kívánja fiának megbüntetését. A szeretet elvesztését követte a gyűlölet, ami vádlottnak nagy lelki fájdalmakat és megrázkódtatásokat okozott, a melyek tettének beszámíthatóságát kizárják. Hivatkozik védenca feddhetlen előéletére, feltárja az otthon sirdogáló öt gyermeknek szomorú, megindító helyzetét s éppen ezekért kéri vádlott felmentését.

Az esküdtek verdiktje alapján a törvényszék vádlottat 3 és fél évi fegyházra ítélte szándékos emberölés büntetéseinek kísérlete miatt. Védő semmisségi panaszt nyújtott be. Vádlottat egyelőre szabadlábra helyezték.

A főtárgyalást, mint már említettük, dr. Fritz József h. elnök vezette, bírák voltak: Skodaj Aurél és Sperlágh Géza, a főtárgyalási jegyzőkönyvet Domby Imre vezette. Esküdtek voltak: Rédl Gusztáv, Bartha Lajos, Mezriczky Gábor, Lázár Károly, Tóth Gyula, Segesdy Lajos, Székely János, Fatér János, Mesterházy András és Rác Béla. Pótesküdt volt: Lujzer Lajos.

Harmadik nap. (Febr. 20.)

A díszeli nagykoesma volt a harmadik napon tárgyalás ügy színhelye.

Gerencsér Ács Péter és Szita József díszeli lakások ez évi január 2-án betértek ide s hogy idejük kellemesen teljék el, borozás mellett elkezdtek „blattozni“. Az igen divatba jött alsós játék lelkesebb híveinek megnyugtatóra kijelentem, hogy csakis alacsony műveltségüknek és partner-hiánynak tudható be, hogy nem alsóztak, hanem csak szerényen huszonegyeztek. Persze a játék „szolidabb alapon“ ment, mint Potocky gróf és Szemere partija: a legnagyobb tét sem haladta meg a 10 krajeárt. Dacára ennek, Szita József civilistája hamar kiürült, Szita 54 krajeár sikeres elvesztése után teljesen „plüre esett“.

Mikor pedig pénze elvesztése miatt érzett bánatát borba akarta fojtani s egy literrel hitelbe akart hozatni, a koresmáros ezt megtagadta tőle. Ez már vérig bosszantotta a megkopasztott Szitát.

Nem sokkal később a szerencsés partner, Gerencsér Ács Péter a koresmárossal suttogni kezdett valamiről. Szita, aki különben sem tökkel ütött fejü ember, rögtön átlátott a szitán, hogy róla suttognak, sőt a helylyel-közzel hangosabban kiejtett „hitványember“ jelzőből azt is kivette, hogy Gerencsér aligha zengedez róla gloriádját. Ő azonban túrt, sőt teljesen megbékült és Gerencsérrel tovább poharazott, mert később, egy szintén jelenvolt vendég jóállása alapján a koresmáros mégis kiszolgáltta őt.

Ekkor azonban nevezetes fordulat állott be a dolgok folyásában. Beszélgetés közben ugyanis Gerencsér ama szilárd meggyőződésének adott kifejezést, hogy: „Akinek nincsen pénze, ne járjon koresmába“!

Azt hiszem, mindenki elismeri Gerencsér szavainak igazságát. De ne feledjük, hogy ha ez az elv általános elfogadásra találna, akkor sohasem élvezhetnék a koresmában-lét örömeit azok, akik napjainkban „zechre“, vagy — hogy jobb

magyarsággal beszéljünk — „aufsraiben“-re dolgoznak.

A mint láttuk, Szita is a koresmalátogatók eme föltétlenül többségben levő fájához tartozott, ne csodálkozzunk tehát, ha Gerencsér szavát sértő célzásnak tekintvén, felfortyant az epéje, vagy, mint magát kifejezte, „elfogta a gyehena“.

Miután tehát a fent említett gyehenának sikerült Szitát elfognia, ez haza ment egy nagy konyhakésért, majd visszatért a koresmába, ahol is a felgerjedt gyehenának két sikeresen megismételt rohama után Gerencsért egy alkalmas pillanatban leszurta.

Szita tehát szándékos emberölés büntetése miatt került a vádlottak padjára s éppen az ő ügyében volt a főtárgyalás február 20-án, a mikor is a bizonyítási eljárás során tanuk azt vallották, hogy Szita meglehetősen ittas volt, de izgatottabb viselkedést nem észleltek rajta.

Majd a kérdések megállapítása után Schneider Gábor kir. ügyész a tényállást röviden megrajzolván, előterjesztette vádját, mely Szita Józsefnek szándékos emberölés büntetéseben bűnösnek leendő kimondására irányul. Alapos fejtegetéssel, mely egész jogászai dissertáció jellegével bírt, kifejtette ezen delictum ismérveit. E büncselekmény elkövetéséhez megkivánja — ugymond — a törvény a szándékot, melynek fentforgását, mivel az belső, lelki momentum, csak beismerésből, vagy a külső tényekből vont okszerű következtetéssel ismerhetjük fel.

Kijelenti, hogy itt az ölési szándék fenforog, itt halált okozó súlyos testi sértésről nem lehet szó, mert ha a szándék csak testi sértésre irányult volna, a vádlott erre talált volna elég eszközt a koresmában, de ő hazament, nagy kést hozott magával: tehát ölni akart.

Kimutatja, hogy erős felindulásban elkövetett szándékos emberölésről sem lehet szó. Az erős felindulás fogalmi körét — ugymond — büntető törvénykönyvünk nem írja körül, hanem a judikatura adja annak magyarázatát, amely jelesül nagyobb lelki emociót, felindultságot kíván, a melynek hatása alatt a tett rögtön végre is hajtassék. Beigazolja, hogy vádlottnál ilyen erősebb felindulásról, avagy valami hatalmasabb lelki emocióról nem beszélhetünk, mert ezeknek nem voltak semmi külső jelenségei, de meg az a néhány viszálykodó szó nem is okozhat valami igen nagyfokú felindultságot, azért a néhány gunyoros szóért nem lett volna szabad oly tettet elkövetnie, mely miatt most egy szomorú özvegyet és két kis gagyogó árva választ el kenyérkeresőjétől a rideg sirhalom.

Kéri az esküdteket, hogy vádlottat szándékos emberölés büntetéseben mondják ki bűnösnek.

Dr. Vajda Manó védőügyvéd a védői tisztségnek képét nyújtván, áttér a büncselekményre. Bizonyítja az erős felindulást, melyet a civakodás és a bor, ez a közhasználatra kínált méreg okozott. Vigyázni kell — ugymond — a szándék megállapításánál is, mert szerinte sokkal valószínűbb a halált okozó súlyos testi sértés büntetének megállapíthatása. A vádlottnak otthon síró-rívó gyermekei nevében kéri az esküdteket, hogy adják vissza ezeknek a kenyérkeresőt.

A kérdések feltétele után a tárgyalást vezető elnök, Sztaniszlavszky Adolf vette át a szót. Törvénymagyarázatait, melyek a tárgyalásoknak rendesen fénypontjai szoktak lenni, mindig nagy élvezettel hallgattuk, de legjobban bámultuk őt ma, midőn a legnehezebb büntetőjogi fogalmakat rövidke negyedóra alatt magyarázta meg csodálatos lapidarizmussal és mégis mindenki számára érthetően.

A főtárgyalás eredménye az, hogy az esküdtek határozata alapján a kir. törvényszék vádlottat 6 évi fegyházra ítélte.

Esküdtek voltak: dr. Hajós Ignác, Rác Béla, Mesterházy András, Fatér János, Tóth Gyula, Kaszli András, Székely János, Tomka Mihály, Novák Kálmán, Matisz Lajos, Lázár Károly, Lujzer Lajos. Pótesküdt volt: Segesdy Lajos. Elnök volt — mint már említettük — Sztaniszlavszky Adolf, bírák: Sperlágh Géza és Skodaj Aurél, jegyző: Csizsár Sándor.

Közgazdaság.

Javaslat a borértékesítés előmozdítására.

(Folyt. és vége.)

4. A csekély borfogyasztás.

Ezen okokat nézetem szerint csaka következő módon lehet megszüntetni:

1. A borhamisítás teljesen csak akkor szűnik meg, ha az haszonnal nem jár, vagyis ha a hamisított bor többre kerül, mint a természetes, mert az ügyesen hamisított bor föl nem ismerhető, s csak a tettenérés esetén bizonyos borhamisítás. Vannak azonban olyan dolgok, melyek egybevetéséből, a nagy erkölcsi és akaraterejével rendelkező és teljes anyagi függetlenséggel bíró egyének felfedezhetik a hamisítás szálait, amely alapon a bíró a vegyelemzés figyelembe vételével ítéletet hozhat. Tisztán vegyelemzés alapján azonban borhamisítási ügyben mindenkor igazságos ítéletet hozni lehetetlenség.

Ennek beigazolása végett csak arra utalok, hogy a természetudományi társulat által kiadott, dr. Csanády és Prósz-tele »Boraszat« kézikönyve, 630—635 oldalig terjedő elemzési táblázatban kimutatott 93féle föltétlenül bizonyos természetes bor közül 28 félének vonatanyag tartalma nem üti meg a szabályszerű 1.4%-ot, tehát azokat most hamisaknak itélnék.

De mindjárt nem lenne hamis, mihelyt azokat bizonyosarányban összekevernék magasabb vonatanyag tartalmu borral, mert a keverék vonatanyaga már az 1.4%-ot felülmúlná.

A hamisító ép úgy tudja a hamis bor tulajdonságait, mint a bírósági szakértő, s úgy hamisít, hogy fölismerhető ne legyen, mert hisz ha fölismerhető a hamis bor, akkor az tulajdonképen nem is hamis bor, hanem a természetesnek csak sikerületlen utánzata.

A borhamisítás jövedelmezőségének meggátolására egyedüli mód a szesz és ezukortermelési, illetőleg fogyasztási adónak oly magasra való fölemelése, hogy az e célra alkalmas szesznek literje 4 koronánál, a cukornak pedig 2 koronánál olcsóbban kapható ne legyen.

Ez esetben a legsilányabb 8% szeszartalmu asztali borhoz hasonló minőségű hamisított bor készítéséhez 32 korona értékű szesz vagy cukor kellene. Ez már nem versenyezhetne a természetes borral. A szeszadó fölemelésének előnyéhez kétség nem fér, mert ha más előnye nem volna is, mint a pálinkaivás nemzet sorvasztó hatásának megszűnése, akkor bűn volna azt mellőzni.

A cukor magasabb ára pedig a szegény emberek megélhetését nem érinti, különösen akkor, ha a hus és borfogyasztási adót megszüntetik, vagy esetleg a borét csak leszállítják.

A termelőknek azonban föltétlenül meg kellene engedni a saját törkölyük és gyümölcsüknek adó és engedély nélkül való kifőzését.

Legfőllebb eladás esetén fizesse a fogyasztó az ital, illetve a fogyasztási adót.

Ezen intézkedés sok nemzeti vagyont mentene meg különösen a kisbirtokosok számára, mert igen sok törköly és gyümölcs jut most a trágya közé, miután azok kifőzése az adó miatt nem fizeti ki magát.

A cukoradó fölemelésével esőkkenne a silányabb borok törvényesen megengedett és tiltott módon való följavítása, ami jelenleg a nehezebb és finomabb, de igen drágán termelhető hegyi borok értékesítésének egyik legnagyobb akadály. 2. A második akadályt, a külföldi borok versenyét természetesen csak a magas vámtételek alkalmazásával lehet megszüntetni.

Ezt az olasz borokra föltétlenül alkalmazni kell. De nem is teszsem fel magas kormányunkról, hogy ezt keresztül ne vigye, mert az olasz borvám mostani összege csak tudatlanság, vagy legfőllebb együgyű gavallérságból származhatott.

Az osztrák borok, amelyek ránk nézve szintén külföldi borok, de közös vámterületünk

létén, annak versenye csak akkor nem árt a magyar bornak, ha a borhamisítást Ausztriában is úgy akadályozzák meg, mint azt Magyarországra nézve említettem, t. i. hogy a borhamisítás a szesz és cukor árának fölemelése folytán nem fogja magát kifizetni. Ezt az Ausztriával való egyezségnél föltétlenül keresztül kell vinni, ha a célt el akarjuk érni.

3. A harmadik ok, a bortermelők szorult anyagi helyzetéből származott tulságos borkinálát, csak úgy szűnik meg, ha a borértékesítő szövetkezeteket országsszerte oly erővel és államsegítséggel szervezik, mint a mily erővel és segélylyel a termelést mozdította elő a magas kormány; mert a jövedelem az értékesítéstől függ, tehát az értékesítés előmozdítása legalább is olyan fontos állami feladat, mint a termelés előmozdítása. Ha ez nem történik meg, sokan rá fognak fizetni a szőlőművelésre, különösen rá fognak fizetni az agrár kölesönnel telepített szőlőkre.

A borértékesítő szövetkezetek óriási előnyét nem akarom fölsorolni, csak azt az egyet említtem meg, hogy a szövetkezeti pincék építése, azok berendezése és az értékesítésnél fölmerülő kiadások egy-egy hold szőlőre számítva sokkal kevesebbre fognak rugni, mintha minden birtokos külön pincét rendez be és külön keres vevőt a termésére.

A szövetkezetek létesítése megszünteti majd a rendszabály nélkül működő, nagy számmal levő borügynökök visszaéléseit, amely visszaélések némely vidéken teljesen türehetetlenek.

Addig is azonban, míg a szövetkezetek létesülnek, a borügynökségekre nézve rendszabályokat kellene készíteni.

4. Végül a negyedik ok, a borfogyasztás esékélyeége úgy szüntethető meg, ha a boritaladót le szállítják, vagy egészen megszüntetik.

A termelők boritaladóját azonban okvetlenül teljesen meg kellene szüntetni, mert a mostani törvény által biztosított kedvezményt lehetetlenség igénybe venni, mert annyi zaklatással jár, hogy azt önértetes polgár el nem türi.

Legjobb fog azonban emelkedni a borfogyasztás akkor, ha a borhamisításnak még a lehetősége is ki lesz zárva t. i. ha a hamisítás nem fizeti ki magát, mert akkor minden hamisítás nélkül lehet bort inni. Most azonban minden bor hamis lehet; egy szó megszünteti a borhoz való bizalmat s elveszi a borivók illúzióját; azért nincs is bizalom a borértékesítés terén, s a borfogyasztás minimumra szállt.

Nagyban elősegítené még a borfogyasztást a kevesebb bor, sör, és szesz mérés engedélyezése addig, míg a hamis bor készítése kifizeti magát. Ez ugyan első tekintetre lehetetlennek látszik, de mégis úgy van, mert a bormérésből eredő haszon sok felé oszlik; kevés vendéglősnek meg jó az üzlete, egy-egy vendéglős kevés bort mér ki, s azért kénytelen sok vendéglős drágáért az olcsóbb, hamisított bort mérni. Tessék minden 600 lélekre kivétel nélkül mindenütt csak egy bor, sör és pálinkamérést engedélyezni, akkor a vendéglősök is meg tudnak élni hamis bormérés nélkül.

Az itt előadottak alapján a következő határozati javaslatot terjesztem elő:

Az országos gazdasági egyesület irjon fel a magas kormányhoz.

1. Tegye a szeszárúsítást monopólium tárgyává, vagy pedig emelje fel a szesz és cukor termelési, illetőleg fogyasztási adóját annyira, hogy a szesz a forgalomban literenként 4 koronán, a cukor kilója pedig 2 koronán alul kapható ne legyen.

S amíg közös vámterületünk lesz, Ausztriában ugyanigy járjanak el.

Ennek ellenében törölje el, vagy szállítsa le a bor és hús-fogyasztási adót és engedje meg a termelőknek a törköly, söprő és gyümölcsnek engedély és adó nélkül pálinkává való kifőzését.

2. Az olaszborok vámját legalább 40 koronában állapítsák meg.

3. A borértékesítő szövetkezetek felállítását vegye a kormány kezébe épügy, mint a bortermelés föllendítését a kezébe vette.

4. Készíttessen a kormány a borügynökségekre rendszabályt.

5. Minden 600 lélekre, minden községben legfeljebb egy bor, sör és pálinkamérés engedélyeztessék.

Kérem ezen határozati javaslatom elfogadását.

Vastagh János.

Csarnok.

Hamlet kisasszony.

Irta: Pogonyi Nándor.

(Folyt. és vége.)

Azután pedig egészen egyedül élt egy eselédjével az ódon kastélyban, folytonosan azon törve fejét, hogy miképpen bosszulhatná meg apja halálát.

Ha férfi volna, akkor nem törné a fejét sokáig, de mit tehet egy gyenge nő?

Eleinte azon törte a fejét, hogy felgyújtja, vagy a levegőbe röpíti az új kastélyt, mikor Rossich benne van. Azonban ekkor anyjának és más embereknek is halálát okozná. Majd azt gondolta, hogy megöli őt, ahol találja. A gyilkosság gondolatától azonban visszaborzadt. Tudta, hogy ez nem volna méltó elégtétel Rossich nagy bűnéért.

Egy napon messzebre talált elmenni a határerdőbe, mint rendszeren szokott volt. A nagy sétától kimerülve, leült egy fehér domb tetejére s onnan nézte az előtte elterülő gyönyörű panorámát. A hegy lábánál a Kerka folyó esőrgedezett, mint egy ezüst szalag, átszelvén a zöld rónát. Távolabb a poros országúton egymást ütköztek a vásáros szekerek s zörgésük összevegyült a szél egyhangu zúgásával.

A nyugvó félben levő nap rásütött a szemközti hegysorokra s megaranyozta a sötét sziklákat.

Egészen el volt merülve a nézésben, a mikor hirtelen zúgást hallott maga mellett a bokorban. Arra tekintett, merről a zajt hallotta, s látta, hogy egy nagy fekete dongó hánykódik a kifesztett pókhálóban. Csakhamar előrohant egy nagy pók, körülfonta hálójával a zümmögő legyet úgy, hogy az mozdulni sem birt többé.

Márta lélekzetét visszafojtva nézte a pók munkáját. Majd összeszorította ökleit s felszisszent. Istenem, hogy ha én azt a gazembert egyszer így hálómbe keríthetném. Ettől a gondlattól elkapatva felugrott s szinte futva robant hazafelé, ügyet sem vetve a körülötte történő dolgokra, csak rohant s azt mondogatta magában:

— Ugy van, hálómbe fogom őt keríteni.

Egész éjjel az az egy gondolat foglalkoztatta otthon, s már közel volt a virradathoz, mikor végre álomra esukta szempilláit.

A nap már jó magasán fenn járt, mikor felébredt. Sietve összekapta magát. Leszaladt apja sirboltájához s ott térdre hullva, suttogó hangon tanácskozott a hideg márvánnyal, melyben apja lelkét vélte megtalálni. Majd felkelt s megkönynyebbült lélekkel szaladt fel az öreg kastélyba. Azonnal átküldötte az egyik eselédet anyjához, s megüzente neki, ha terhére nem lesz, megfogja látogatni.

Azután pedig hozzáfogott az átöltözéshez. Igaz, hogy csak fekete ruhát vett magára, de hiszen nem is volt neki más, a haját azonban, melyet eddig lesimítva hordott rendbe szedte, s a tükör előtt megpróbált mosolyogni.

Furesának tünt fel maga előtt, mert évek óta nem volt mosoly ajkain, de azért úgy találta, hogy a mosolygás csak előnyére válik.

Már egészen készen volt, mikor a eseléd visszaérkezett azzal a hirrel, hogy örömmel várják az új kastélyban.

Nem akart magára várni. Rögtön megindult. Utja egy virágzó vadrózsa-bokor mellett vezetett el. Leszakított egy szálat s kacérul bele tűzte a hajába.

Anyja és Rossich a park kapujáig jöttek eléje, nem tudván mire vélni a leány látogatását.

Csaknem hova lettek bámulatukban, midőn Hamlet kisasszony helyett egy mosolygós arc, fűrgő leányka toppant eléjük.

— Jó napot aranyos anyám! kiáltott már messziről, s nyakába ugrott anyjának és csókokkal halmozta el azt.

Mikor azután az anyjával végzett, kezét nyujtott Rossichnak, erősen megrázta azt.

— Jó napot papa . . . azaz talán nem is illik, hogy egy magam forma vén leány papának nevezzen egy ilyen fiatal gavallért.

— Mondhatom, szép fiatal gavallér vagyok, mikor már alig van hajam is, szólott Rossich kétes mosolylyal.

— Ugyan-ugyan kár így beszélni, azért hogy egy kissé megnőtt a homloka. Így sokkal férfiasabb, s ha nem a mamám férje volna, hát még nekem is az ideálom lehetne.

— De tudják-e anyuskám, hogy miért jöttem?

— El sem tudjuk képzelni.

— Na hát azért, hogy itt akarok ma ebédelni.

Meguntam már abban a sötét bagolyvárban az egyedüllétet. Vágyom az emberi társaság után. Lelkemben mérhetetlen ürt érzek, azt akarom kitölteni az emberek vidám társaságában. Ebéd alatt majd megbeszéljük ezt a dolgot. Nem akarok elhervadni mint egy penészvirág.

Az anya, kinek gyermeke különcödése annyi sok lelkifurdalást okozott már, örömkönyeket hullatva keblére ölelte leányát, míg Rossich zavartan sötét le szemeit, mert egy pillanatra, felébredt lelkében a vád, hogy ezt a szép gyermeket ő tette árvává.

Midőn végig mentek a rózsás uton, Rossich leszakított egy szép rózsát és átnyujtotta Mártának.

— Fogadja tőlem szívesen e virágot, s kívánom, hogy abban az új világban, melybe a mai napon lépett, utja folytonosan, rózsák közt vezessen.

Márta elvette a virágot s keblére tűzte. Majd egy hirtelen gondlattól megkapatva, kivette haja mellől a vadrózsát s Rossich elé állva annak kabátjára tűzte.

— És ön viszonzásul viselje az én sötét kastélyom legszebbik virágát.

Rossich a Márta érintésétől s a szeméből kiáradó sugarktól egy pillanatra megsédült, miközben arra gondolt, hogy a sötét kastély legszebbik virága a szép Márta.

Ettől a naptól kezdve megváltozott az élet a két kastélyban. Az öreg kastély még elhagyottabb, még esőndesebb lett és az új kastély visszhangzott a vidámság zajától. Mintha újra visszatért volna a Pintér Barna lelke, ismét gyülhelye lett a kis fau a megyei uri családoknak.

Megszűnt az a fészkes tartózkodás, a mivel Rossichék iránt viseltettek az emberek. Megfeledkeztek a Pintér Barna haláláról. Ha már a lánya megbocsátott az anyjának, miért legyen rosszabb nála a világ.

A fiatalság pedig törve-törte magát a szép és gazdag leányért, a ki mindnyájukhoz oly szíves és oly kedves volt, hogy titokban mindenik magát gondolta győztesnek a szép leány szive iránti nagy versenyben. Egyszer azután meggyőződtek róla mindnyájan, hogy csalódtak.

A szép Hamlet kisasszony elkövette azt az égbekiáltó botrányt, hogy egy szép napon megszökött a mostoha apjával.

Hetekig tárgyalták az emberek ezt a botrányt, mely annál kiáltóbb volt, mert maga Pintér Márta írta meg egy-két barátnőjének, hogy mit tett, s kérte őket, vigasztalják meg a mamát, hogy ha talán nagyon szívére találná venni a dolgot.

Nem sokára egyébként is hallattak magukról.

Párisba, a minden szennyet magába fogadó, csillogó szép Párisba mentek, a hol a félvilági nép hamar megtalálja a hozzájuk hasonló ember a maga társaságát. Azt a társaságot, a melyben nem kérdezik az embertől, hogy honnan jött és mit akar, hanem szívesen látják a férfit, ha pénze, s a nőt, hogy ha szép szemei s formás vállai vannak.

A szökevény pár pedig ezeknek nem volt hijával.

A fogat, páholy és fényes lakás nem soká váratott magára, bár terhét érezte erősen az új kastély és a dominium.

De mit tett az? Rossich szomjazott a Márta csókjára, ennek meg fény és pompa kellett. Rossich ezt nem is sajnálta tőle, mert hízelt neki az a tudat, hogy az a nő, aki szépségével a világvárosban olyan feltűnést kelt, kinek egy öleléseért sokan mindent áldoznának, őt mindenki elébe teszi.

Ridegen visszautasítja mindenkinek a legkáp-
ráztatott ajánlatát is és csak neki és érte él.

Ez a tudat azután végleg elvette az eszét.

Órulten költött, örulten halmozta egymásra az adósságot, úgy annyira, hogy egy év múlva teljesen tönkre ment. Idegen kézbe került a szép birtok, s ami a legborzasztóbb, egy szép reggelen kirepült a szép madár az aranyos kalitkából . . .

* * *

Borongós téli estén az öreg kastély ablakánál ült a hajdanta szép Rossichné, kit a sok keserűség annyira megtört, hogy már csak a roncsai voltak hajdani szépségének.

Elhagyatva mindenkitől, szomorú egyhangúságban élte napjait abban a házban, melynek gyászát az ő hűtlensége okozta.

Naponta végig szenvedte életének minden bűnét, minden keserűségét. Naponként maga előtt látta első férjének vértől ázott hulláját, naponként érezte szívében megfordulni a tört, melyet leánya odaszurt, elsábitván tőle az ő csábítóját.

Most is ezekről a szomorú dolgokról gondolkozott.

Egyszerre csak megnyílik az ajtó. Egy magas fekete alak lépett be rajta. Lassan, méltóságteljes léptekkel oda ment Rossichné elé. Megfogta annak kezét, s parancsoló hangon mondta neki:

— Jöjj velem!

A megrémült aszony sikoltani akart de nem jött hang ajkára. Fölkelt s önkéntelenül visszagyogya követte az ismeretlen alakot.

Kimentek a kastélyból. Végig haladtak a sötét parkon, s mentek oda, ahol a szegény Pintér Barna nyugodta örök álmát. E sirboltban két gyertya égett. A derengő világosságnál Rossichné felismerte leányát.

— Márta, sikoltott fel ijedten. Mit akarsz velem, mért hoztál engem ide?

Márta a gyertyák előtt kiterítve volt ujságlapra mutatott.

— Olvasd a bűnök büntetését és lásd, hogy az, aki apámnak megölője volt, végső elzűllésében önmaga vetett véget életének. Most ismét özvegy vagy. Ez a nemezis műve.

Rossichné kezébe vette a lapot. Olvasni kezdte. A sorok összefolytak szemei előtt, térdre esett. A hideg követ verte izzó homlokával s fuldokolva zokogta:

— Én vétkem, én vétkem, én igen nagy vétkem . . .

Piaci árak a legutolsó hetivásáron 50 kilogrammonként

	minőség szerint	Kor.-tól	Kor.-ig
búza		9-15	9-25
rozs		7-20	7-25
árpa		6-—	6-10
zab		7-—	7-30
lóher		—	—
tengeri		6-—	6-10
bükköny		8-—	8-50
hajdina		—	—
fehérbab		6-50	6-70
tarkabab		5-—	—
burgonya		—	—

Henneberg-selyem — csak akkor valódi, ha közvetlenül tőlem rendelik — bluzokra és ruhákra fekete, fehér és színes 60 krajcártól 14 frt 65 krajcárig méterenként. Mindenkinek bérmentve és vámmentesen házhoz szállítva. Minták postafordultával. — Schveiczba küldött levelekre kétszeres bélyeg ragasztandó. G. Henneberg cs. és kir. udvari szállító selyemgyára Zürichben.

Süketek hallanak.

»Die Illustrierte Welt« című folyóirat (Chiswired High Road No. 626 London W) egy csodálatos gyógymódnak a leírását közli, melyet sükettség, fülzúgás ellen, bárki otthon, mindig jó sikerrel használhat. Az ujság ezen száma mindenkinek ingyen megküldetik, ha a címét az »Illustrierte Welt« szerkesztőségébe beküldi.

Nyílt-tér*.

Ferenc József

keserűviz

az egyedül elismert kellemes ízű természetes haszajtszer.

Cegléden

Ungváry László

300 holdas szőlőtelepe és gyümölcsfaiskolájának, valamint borüzletének részletes árjegyzéke megjelent s ingyen és bérmentve küldetik.

Saját termésű 2-szer fejtett kitűnő új bor ára 18 frttól felfelé.

Hordóval szolgálhatok, viszonteladók kerestetnek.

*E rovatban közöltékért felelősséget nem vállal a szerk.

Felelős szerkesztő: dr. Csák Károly.

Társzerkesztő és kiadó: Udvardy Ignác.

ad. 9960/tkv. 1901.

Árverési hirdetményi kivonat.

A zalaegerszegi kir. törvényszék, mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy a nagykanizsai takarékpénztár által alapított önszegélyező egyesület végrehajthatónak Német János sőjtöri lakos végrehajtást szenvedő ellen 400 K tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a zalaegerszegi kir. törvényszék területén levő, a sőjtöri 343. sz. tjkben Német János tulajdonánál fölvetett következő ingatlanokra: + 590/178. számra 40 K, + 548. számra 178 K, + 927. számra 375 K, 343/a/b számra 289 K, + 1794/106. számra 23 K, + 1794/162. számra 590 K, II. a sőjtöri 1156. számu tjkben + 33/b számra 447 K, III. a sőjtöri 380. számu tjkben

+ 1544. szám alattiból ugyanannak 1/4-ed rész jutalékára 270 korona kikialtási árban, úgy azonban, hogy ezen ingatlan jutalékra C 3328/899. hrszám alatt Csurgón Verona özvegy Német Józsefné javára bekebelezett haszonélvezeti jog az árverés által nem érintetik, az alábbi feltételek mellett 1902. évi március hó 13-ik napjának délelőtt 10 órakor Sőjtörön, a község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási áron alul is elfognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok beesárának 10%-át, vagyis 4 K-t, 17 K 80 f-t, 37 K 50 f-t, 28 K 90 f-t, 2 K 30 f-t, 59 K-t, 44 K 70 f-t és 27 koronát készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-c. 48. §-a alatt jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. törvényszék, mint tkvi hatóság.

Zalaegerszeg, 1901. nov. hó 29-én.

Rutich, kir. tszéki bíró.

ÖSTERREICHER SAMU

mezőgazdasági gépek és varrógépek
képviselője

NAGYKANIZSA.

Képviselve a hazai legnagyobb gépgyárat.

Megrendelések elfogadhatnak: teljes gőzgarnitúrák, petroleum- és benzínmotorok, kézi és járgányosan cséplőkészletek, minden fajta vetőgépek, arató, fűkaszázó, szecsavágó, daráló, tisztító rosták, ekék, boronák, szivattyúk, gyümölcs- és borsajtók, szőlőzuzók és mindennemű gazdasági gépek és géprészekre.

Acetylen világítás és vízvezeték be-
rendezés előnyös feltételekkel. Gépolaj
zsákok és vízmentes ponyvák.

Használt gépek ujjal becseréltetnek.

Acetylen világításról, vízvezetékéről és malom-
berendezéséről költségvetést és felvilágosítást
kivánatra ingyen adok.

Gépjavitások gyorsan és jutányosan eszközöltetnek.

376/1902.

Pályázati hirdetmény.

A zalaegerszegi kerületi betegsegélyző
pénztárnál lemondás folytán megüresedett
és 800 K évi fizetés és 200 K lakbér
javadalmazással ellátott

pénztárnoki állásra

pályázat hirdettetik.

Felhívjuk mindazokat, akik ezen állást
elfoglalni óhajtják, hogy kérvényüket, a
képzettségüket igazoló okmányokkal, f. évi
március hó 5-ig az igazgatósághoz adják be.

Ezen állás f. évi április hó 1-én elfog-
lalandó, amikor 1000 K. óvadék teendő
le az igazgatóságnál.

Kiskorua pályázata figyelembe nem
vétetik.

Zalaegerszeg, 1902. február hó.

Gombás István,
titkár.

Kováts László,
elnök.

Szőlőoltványok

szokványminőségben.

A legkiválóbb 43 bor- és csemege-fajokban, fajtisztán, teljes jótállással.

ÉLŐKERÍTÉS.

Gleditschia csemeték és magvak.

Uradalmaknak, községeknek 3 évi törlesztésre is adatik.

Óriási növési, igen gyorsan fejlődő sövénynövény. Ez az egyedüli, melyből oly örökös kerítés nevelhető pár év alatt rendkívül csekély kiadással, melyen nemhogy ember, de semmiféle állat, még apró nyulak sem hatolhatnak át. Minden rendeléshez rajzokkal ellátott ültetési és kezelési utasítás mellékeltek. Ezer csemete elég 200 méterre, Ára 6 ft.

Diócssemeték. Óriási jövedelmet biztosító voltánál fogva ennek tenyésztése számos gazdaságban az utóbbi időben rendkívül elterjedt.

Színes fénynyomatu főárjegyzék ingyen és bérmentve küldetik minden rendelési kötelezettség nélkül. Az árjegyzéken kívül még egy olyan könyvet kap ezzel, ki azt címére ingyen és bérmentve küldeni kéri, mely nincsen az a ház, vagy család, ahol annak tartalmát haszonra ne fordítanák, városok, faluk, puszták, gazdag vagy szegény családnál egyaránt. Így még azoknak is igen érdekében áll, kik rendelni nem akarnak, mert benne számos oly közlemények foglaltatnak, melyek mindenkinek nagy szolgálatot tesznek. Cím:

„Ermelléki első szőlőoltvány-telep“ NAGY GÁBOR
Nagykátya u. p. Székelyhid.

Brázay-féle

sósorszesz

nélkülözhetlen háziszer.

== Kapható mindenütt. ==

A Richter-féle
LINIMENTUM CAPS. COMP.
Horgony-Pain-Expeller

egy régi kipróbált háziszer, a mely már több mint 33 év óta megvizsgálható bedörzsölésű alkalmazati készítmény, csúszal és megkülönböztetés.

Intés. Szilárdabb utazatok miatt bevásárláskor óvatossak legyünk és uszális eredetű üvegeket dobozokban a „Horgony“ védjeggyel és a „Richter“ cég-jegyzékkel fogadjunk el. — 80 Ft., 1 k. 40 Ft. és 2 k. árban a legfőbb gyógyszerüzletben kapható.

Főraktár: Török József gyógyszerésznél
Budapesten.
Richter F. Ad. és társa,
csemez. és kir. áruváni szállítók.
Rudóbernyé.

ad. 9910/tkv. 1901.

Árverési hirdetményi kivonat.

A zalaegerszegi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a *m. kir. Kincstár*, végrehajthatónak *Német József és neje Pehem Ágnes* végrehajtást szenvedők ellen 117 K 14 f tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a zalaegerszegi kir. törvényszék területén levő, a pakodi 23. sz. tjkvben + 30. szám alatt végrehajtást szenvedettek tulajdonánál fölvevett ingatlanra 1416 K, II. a pakodi 139. számú tjkvben + 445. szám alattira 1614 K, + 447. szám alattira 393 K kikiáltási árban az alábbi feltételek mellett **1902. évi március hó 12-ik napjának délelőtt 10 órajakor Pakodon**, a község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is elfogadják adatait.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 141 K 60 f-t, 161 K 40 f-t és 39 K 30 f-t készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-c. 48. §-a alatt jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.
Zalaegerszegen, 1901. évi november hó 26-án.

Rutich, kir. tszéki bíró.

803/tkv. 1902.

Árverési hirdetményi kivonat.

A zalaegerszegi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy *Farkas József és neje Ebedli Anna* végrehajthatóknak néhai *Segesdi Anna Szabó Gergelyné* örökösei végrehajtást szenvedők elleni 100 korona tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a zalaegerszegi kir. törvényszék területén levő, a zalaegerszegi 313. sz. tjkvben + 373. hszám alatt 1/8-ad részben kiskorú Segesdi Ferdinánd, János, Erzsébet, Anna, 3/8-ad részben Segesdi Anna Szabó Gergelyné, 4/8-ad részben özv. Saly Károlyné Sós Anna tulajdonánál fölvevett — a végrehajtási törvény 156. szakasza alapján egészen elárverezendő házra 1196 korona kikiáltási árban az árverés elrendeltetik és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok **1902. évi május hó 15-ik napjának délelőtt 10 órakor Zalaegerszegen a**

tlkvi hatóság irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 119 K 60 f-t készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-c. 48. §-a alatt jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. szám alatt kelt I. M. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi LX. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A királyi törvényszék mint tkvi hatóság.
Zalaegerszegen 1902. évi jan. hó 30-án.

Rutich, kir. trszki bíró.

637/kig. 1902.

Pályázati hirdetmény.

Zalaegerszeg r. tan. városnál lemondás folytán megüresedett

két kultanácsosi állásra

pályázatot hirdetek.

Felhívom a pályázni szándékozókat, hogy kérvényüket az 1886. XXII-ik t.-c. 73. §-ában kivánt kellékek igazolása mellett, Zalaegerszeg város képv. testületéhez címezve **1902. év február 28-án d. u. 5 óráig** a polgármesteri iktató hivatalban annál inkább beadják, mert a későbbben érkezett kérvények figyelembe nem vétetnek. A választás 1902. év március 1-ső napján fog megejtetni.

Zalaegerszegen, 1902. febr. 21.

Várhidy Lajos
polgármester.

ELŐKELŐ BEVÁSÁRLÁSI FORRÁSOK:

Új! Aranyozó, melyvel mindenki azonnal mohatán a legaranyozható: tükör és képek, tál, szobrot, virágasztalt, templomszülőt stb. — Egy üveg ecsettel 80 Ft., 15 literes üveg 150 Ft., 10 literes nagy üveg 3 Ft. — Sport-cikkék, gyermekjátékszerek, háztartási- és ebédő asztal-kellékek utazás- és betegápoláshoz való tárgyak fölül nagy, képes árjegyzéket bérmentve küld

KERTÉSZ TÓDOR Budapest, IV., Kristóf tér.

BUTOROK részletfizetésre
Ehrentreu és Fuchs Testvérek-nél
Budapest, VI., Teréz-körút 8. (Andrássy-út közepében.)
Képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

NÖTHLING VILMOS magkereskedőnél
Budapest, Calvin-tér 9.
kaphatók a legjobb gazdasági, konyhakerti, vetemény- és virágmagvak. ✂
Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Kerjük csak **Neustein Fülöp** czukrozott hashajtó-piruláit, melyek évek óta kitűnőnek bizonyultak és előkelő orvosok által könnyű hashajtó- és feloldó-szerül ajánlatnak. — Egy doboz (15 pirula) 30 fillér.
● Minden gyógyszerüzletben kapható.
Neustein-féle gyógyszerüzlet, Bécs, I., Plankengasse 6.

Dupla villanydelejes kereszt vagy csillag R. B. 86967. sz. Gyógyít és felüdit jótállás mellett: **köszvény, reuma, asthma** (nehéz lélegzés), **álmatlanság, fülzúgás, nehéz hal-lás, epilepsia, idegesség, étvágytalanság, sápkór, fogfájás, migren, tehetetlenség, influenza,** valamint minden **idegbetegségnél.** Azen beteg, aki 88967. sz. készülékem által legfeljebb 45 nap alatt meg nem gyógyul, azonnal visszakapja a pénzt. Ahol már semmi sem használt, ott kérem az én készülékemet megkísérletni; meg vagyok győződve készülékem biztos hatásáról.
A kis készülék 4 kor. A nagy készülék 6 kor. könnyebb betegségeknel idült betegségeknel alkal-malkalmazandó mazandó.
A központi elárusítóhely szétküld utánvételt vagy előleges fizetéssel a bel- és külföldi részére:
MÜLLER ALBERT BUDAPEST, Vadász-utca 42/H. O. Kálmán-utca sarok.

DEHMAL KÁROLY
Zongora-gyáros
kizárólag kitűnő külföldi gyártmányok raktára és kölcsönző-intézet
Budapest, IV., Károly-körút 20.

Magyar festék-, kence- és lakkgyár
KRAYER E. és Társ
— József főherceg udvari szállítója, és más nagy vállalatok szállítója
BUDAPEST, V., VACZI-ÚT 8. SZÁM.

Eladó egy íróasztal és szalongszék.

Tudakozódni lehet
Duzár Istvánnál.

69/v. 1902. szám.

Árverési hirdetés.

Alulírt kir. bir. végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zalaegerszegi kir. jbiróság 1901. V. II. 978. számú végzése által Fried Adolf budapesti lakos végrehajtató javára Tauszig Pál és neje budapesti lakosok ellen 454 K 60 f tőke, ennek 1898. évi május hó 3-tól járó 5% kamatja ugy járuléka erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt 2500 K-ra becsült butorok, zongora, könyvek és vadász fegyverből álló ingóságok nyilvános árverés útján leendő eladatása elrendeltetvén, — ennek a helyszínén, vagyis Nagylengyelben leendő eszközzésére 1902. évi március hó 10-ik napjának délelőtt 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg,

hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi IX. t.-cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Zalaegerszeg, 1902. február hó 10-én.

Nagy Sándor,
kir. bir. végrehajtó.

Bérházakra

vidéki városokban

hol megyei székhely, törvényszék van, előnyös

törlesztéses kölcsönök

30—50 év közti időtartamra nyújtanak.

Háztulajdonosok

közöljék mielőbb címüket, ház értékét, bérjövendőt, betáblázott terhet e címre: »Vidéki bérházak rendezése« (hirdetési nyugtára) Postrestant

Budapest, 55. számú pósthivatal.

Meghívó.

A zalaegerszegi szövetkezeti önszegélyző-egylet
rendes évi közgyűlését

1902. évi március 2-án, illetve határozatképesség hiánya esetén 1902. március 12-én délután 2 órakor az intézet helyiségében fogja megtar-

tani, melyre a t. c. egyesületi tagok az alapszabályok 41. §-a értelmében tisztelettel meghívotnak.

A közgyűlés napirendjét képező tárgyak a következők:

1. A közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítésére 3 tagú bizottság kiküldése.
 2. Az igazgatóság évi jelentése.
 3. A mérleg megállapítása, a XXIV-ik csoportbeli üzletrészeknek, a felügyelő-bizottság véleményes jelentése alapján leendő felosztása.
 4. Az igazgatóságnak, nemkülönbén a felügyelő-bizottságnak az 1901. évre adandó felmentése.
 5. Az 1902. évi költségvetési előirányzat tárgyalása.
 6. Az alapszabályok 50. §-a értelmében 3 kiegészítő: jelesen: Deutsch Ferenc, Heincz János és dr. Obersohn Mór igazgatósági tag urak állásának, valamint az elhalálozás, illetve lemondás folytán megüresedett további négy igazgatósági állásnak választás útján leendő betöltése.
- És végre:
7. Indítványok tárgyalása.

Kimutatás

1901. évi dec. 31-én létező üzletrészekről.

	Üzletrész mennyiség
XXIV. üzletcsoport 1899—1901.	3789
XXV. üzletcsoport 1900—1902.	4094
XXVI. üzletcsoport 1901—1903.	3738
Összes létszám	11621

Az igazgatóság.

A zalaegerszegi szövetkezeti önszegélyző-egylet huszonnegyedik csoportjának mérleg- és vagyon kimutatása.

Főkönyvi lapszám	Vagyon	K				f				Főkönyvi lapszám	Teher	K		f	
144	Pénztár számlának maradvány									10524	13				
141	Kötvény számlának: kihelyezett					142601	—								
	Visszafizettetett					9620	—			132981	—				
174	Elismerv. száml. kihelyezett betételöleg					30606	50								
	Visszafizettetett					504	—			30102	50				
145	Folyó számlának: előleg					231795	81								
	Kamatok					5960	04								
	Tartalékalap					3398	08								
	Összesen					241153	93								
	Visszafizettetett	192132	06												
	Kamatok	1764	50												
	Kétes követelés	190	55			194087	11			47066	82				
143	Visszafizetett betétek					15160	—								
	Megsz. tagok betétjei					10405	—			4755	—				
148	Előleg számlának					942	53								
	Erre megtérített					248	26			694	27				
158	Hátralék száml. a) betét					54560	—								
	b) Kamat					17601	66								
	c) Rendbirság					4520	—			76681	66				
181	Fizetések számlájának														125
200	Külön folyó számlájának														25170
															94
															328101
															62

Jámbor Samu s. k.,
titkár, könyvelő.

Fenyvesi Ferenc s. k.,
könyvelő.

Fischer László s. k.,
vezérigazgató.

Heincz János s. k.,
pénztárnok.

Megvizsgáltuk és helyesnek találtuk.
Zalaegerszeg, 1902. évi február 19.

Boschán Gyula s. k.,
számvizsg. biz. tag.

Udvardy Ignác s. k.,
számvizsg. biz. tag.

Jelen zárszámadás és mérleg a zalaegerszegi szövetkezeti önszegélyző-egylet fő- és mellékkönyveivel összehasonlítva, a létező vagyon leltározatán, azt mindenben kifogástalannak és a valódi tényállással megegyezőnek találtuk.

Zalaegerszeg, 1902. évi február 19.

Udvardy Vince s. k.,
felügy.-biz. tag.

Büchler Jakab s. k.,
felügy.-biz. tag.

Heinrich Lipót s. k.,
felügy.-biz. tag.

Ejjen!

Köhögés, rekedtség és
elnyájkasodás ellen gyors
és biztos hatásúak

Egger mellpasztillái,
az étvágyat nem rontják
és kitünő ízűek.

Dobozza I K és 2 K.
Próbadohoz 50 fillér.
Fő- és szétküldési raktár:

"NÁDOR"
GYÓGYSZERTÁR
Budapest, VI., Váci-körút 17.

Egger me lpassztilla
csakhamar meggyógyított.

Oh Jaj!

Megfojt ez az
átkozott köhögés!

Kapitány Zalaegerszegen: Kaszter Sándor, özv. Unger Domokosné, Sámszeg: E. Dervarics
István, Zalaegerszeg: Botfi Péter-féle gyógyszerárakban. 197 12-30

Védjegy!

F E R E N C

pálinka (sósorszesz)

Vértess gyógyszer-
részféle

használatban a leg-
hatásosabb. Feltét-
len tisztasága követ-
keztében úgy külső,
mint belső haszná-
latra mindenképp előtt
legjobb alkalmas,
különösen is a most
annyira kedvelt
gyurómódszerre (massage). Kitünő sikerrel
használatik köszvény, csúz, meghülések
ellen, benuulások, ficamoknál, gyuladás és
kelésnél, továbbá a fejbőr erősítésére, vala-
mint a száj tisztítására; belsőleg gyomor-
göres, rosszullet, fejfájás stb. ellen. Kato-
náknak, vadászoknak, turistáknak, levél-
hordóknak, sokat gyaloglóknak nélkülözhe-
tetlen. Valódi csak a mellékelt védjeggyel.
Egy üveg 30 fillér, 1 és 2 korona. Kapható
a gyógyszerárakban, droguerákban és fű-
szerkereskedésekben. Zalaegerszegen: stb.
Fangler Mihály, Ján Ferenc, Kosztelicz
Miksa, Radó Antal és Hubinszky Adolf
urak kereskedésében s általában ott, hol
plakátok a fenti védjeggyel láthatók, vala-
mint közvetlen:

Vértess L. Sas-gyógysz. Lugoson.

Jutányosan kapható

kitünő

HÁZI KOSZT

háznál, esetleg kihordásra is.

Cím a kiadóhivatalban.

KOVÁCSOLT SZŐLŐMETSZŐ OLLÓK.

OJTÓ KÉSEK, ☉ ☉ ☉

OJTÓ GUMMISZALAGOK,

OJTÓ PAMUT, ☉ ☉ ☉

OJTÓ DUGÓK, ☉ ☉ ☉

OJTÓ FOGÓK. ☉ ☉ ☉

Szőlőcsomagoló vászon
a legjobb minőségben és gyári árban kapható

SCHOTTOLA ERNŐNÉL,
Budapest, Andrassy-út 2. szám.

— Árjegyzék és minták kívánatra ingyen és bérmentve. —

AZ ÉLETMENTŐ.

Igaz történet az életről. — Elbeszéli: **Fábián András, Turkevén.** (Utánnomás tilos).

Mióta áll a világ, senki sem látta oly hasznát az olvasásnak, mint az édes atyám, a ki nagy beteg volt és hogy most egészséges, annak köszönheti, hogy olvasni tud.

Nyolcz esztendeig kínlódott jó atyám, gyomorgörcse és béhurutja volt s vérszegénységben szenvedett; minden esztendőben vérhas támadta meg s emellett szívdobogás. Ezek voltak belső betegségei, de borzasztó külső bajokban is szenvedett szegény. A csúsz és rheumatikus bántalmak rettenően kínozták, dereka fájt, iszonyu szaggatásai voltak és semmi sem használt neki. Már-már felhagyott azzal, hogy az orvosi szerekért hasztalan dobálja ki pénzét s párnákba csavarva egész napon át a kályha mellett ült s az imakönyvben s naptárban olvasgatott. Egyszerre csak felkiált.

— Ez az! — Micsoda? kérdeztük mi.

— Ez az! ismételte az öreg és egy elbeszélésre mutatott, melynek a címe „Egy öreg ember titka“, melyben elbeszéli ifj. Szabó István, hogy a világ semmiféle szere már nem használt neki, végre a híres Feller-féle „Elsa-fluid“ hoz folyamodott, mely nem csak őt, de a faluban még sok más embert is meggyógyított.

Nem akartuk elrontani kedvét és kívánságára Feller V. Jenő gyógyszerárától a „Szt. Háromság“ Stubicza, templom-utca rendeltünk 12 üvege Elsa-fluidot, mert kevesebbet nem adnak. A patikus ur 5 korona utánvét mellett egy tuczat Elsa-fluidot küldött és használati utasítást mellékelte hozzá, melyből megtudhatók, miképp kell használni. A posta költséget ő maga fizette.

14 napon keresztül óránként husz csöppet ivott atyám egy kanálnyi tejből a jóillatú Elsa-folyadékából s minden reggel és este jól bedörzsölte magát az Elsa-csöppel. A 9-ik naptól kezdve jobban érezte magát és 2 hét múlva pedig egészséges lett.

A faluban hamarosan megtudta minden ember, hogy atyám egészséges. Valamennyien Feller-féle Elsa-fluidot rendeltek s csodálatosan az mindenkinek használt. Itt csak néhány esetet akarok említeni. A Dandár István öregsége következtében szemgyöngöségben szenvedett, már közel volt a megvakuláshoz s emiatt a Feller-

féle Elsa-fluidot kezdte használni. Hat hét alatt úgy látott, mint egy fiatal ember. Nagy Jánosnak és még 20 embernek szurása és derékszabája volt, a fejük és keresztcsontjuk fájt, erősen köhögtek, influenzások voltak és valamennyit egészségesé tette a Feller-féle Elsa-fluid. Erőse Károlynának szédülései voltak és mellbaj kínoztá, vért köpött s láza volt, úgy, hogy tejt is elvesztette, csecsemője ennél fogva hasgörcsöket és kiütéseket kapott, ezt a szegény asszonyt is kigyógyította a Feller-féle Elsa-fluid, újra volt teje s gyermeke is pompásan meghízott. A plébános ur gazdaasszonya orbánczot kapott az arcán, mérges daganata volt a lábán s a nyaka fájt. Kolompár András rémséges fogfájásban és hat gyermeke sárgaságban szenvedett, gyomorhajuk, hányingerük, dugulásuk és gilisztájuk volt. A Feller-féle Elsa-fluid úgy ezeket, mint minden előforduló betegséget kigyógyított.

Az Elsa-fluid mind híresebb lett, a szegény emberek összegyűjtötték pénzüket és sokan együttesen 16 koronaért négy tuczatot rendeltek, hogy így olcsóbbra kerüljön, íze a szer az apró marháknak és a sertéseknek is használ. Az öreg apának nem volt nyugta és egyre azon gondolkodott, miképp mutathatná ki háláját **Feller V. Jenő** gyógyszerész urnak, kinek egészségét köszönhette. S mikor egyszer a templomból jött, így szólt hozzám:

— Az olvasásnak köszönhettem, hogy erre a jó szerre találtam, amely az én életmentőm volt, ülj hát le fiam, ird meg, hogy mint segített rajtam a **Feller-féle Elsa-fluid** s mi a legmélyebb hálát érezzük iránta és ne sajnálja, nyomassa ki az újságokban és naptárakban, hadd tudja meg a világ, mily hathatós szer az Elsa-fluid.

Ti kedves olvasók, ha az Elsa-fluidot meg akarjátok rendelni, így czimezzétek:

FELLER V. JENŐ gyógyszerárának **STUBICZÁN, Templom-utca** (Zágrábmegye) és adja a jó Isten, hogy ez a csodaszer soha sem fogyjon ki, s mindenkinek oly hathatósan segítsen, mint az én öreg atyámnak.

A valódi Feller-féle Elsa-Fluid az egészségügyi hatóság által meg van vizsgálva és jóváhagyva. A berlini, római, londoni, párisi és nizzai kiállításokon aranyéremmel tüntették ki. Csak akkor valódi, ha minden üveg az „Elsa“ védjeggyel van ellátva.

Nemcsak betegek, hanem egészségesek is rendelik, mert az idegek erősítésére, az arczbőr üdítésére és szépítésére, a fej mosására, korpá és hajhullás ellen is jó hatású és ezenkívül mint kitünő szobaillatot is használják.

Egy tuczat (12 üveg) postán szállítva 5 korona, 24 üveg 8.60 korona, 36 üveg 12 korona 40 fillér, 48 üveg 16 korona bérmentve, utánvéttel vagy a pénz előzetes beküldése után. — A ki másodszer rendel, minden 12 üveghez

I üveget ingyen kap.

Postán, vagy a pénz előzetes beküldése után bérmentve küldi az egyedüli készítő:

FELLER V. JENŐ
gyógyszertára Stubicza templom-utca (Zágrábmegye.)

Főraktárak Budapesten:
Török József gyógyszerárakban, VI., Király-utca 12. Dr. Egger-féle „Nádor“ gyógyszerárakban, Váci-körút 17. Zoltán Béla gyógyszerárakban, V., Nagykorona-utca 23.

18 éven át egész testemen különféle kinos sebeken szenvedtem, senki és semmi sem segített rajtam, csak az „ELSA FLUID“ mely teljesen kigyógyított.
Hönigschnabel Endre Kőrösbánya.

